

INSCRIPTIONES BOEOTIAE.

CLASSIS PRIMA.

DECRETA ET ACTA PUBLICA CIVITATUM LIBERARUM.

A. Tituli qui non sunt in Corp. Inscript. Graecar.

I.

Orchomeni in monasterii Deiparae Panagiae ecclesia basis semicircularis, respondens alteri basi quae est ibidem et titulum habet Boeckhianum n. 1593. Quum lapis valde detritus ac praeterea inversus sit, olim de legenda inscriptione desperatum est: sed descripsit nuper et edidit Ernestus Curtius in Museo Rhen. Philolog. a. 1842 p. 106 sq. n. 7.

ΘΙΟΣΤΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΑΡΙΣΤΟΛΑΜΩ
ΜΝΑΣΙΓΕΝΕΙΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΛΙΚΟ ΘΙΩΝΟΣ
ΕΛΕΞΕΛΕΙΟΧΘΗΤΟΙΛΑΜΩΙ Σ ΡΙΟ
ΔΙΟΣ . . ΠΙΛΑΘΑΛΕΞΑΝΔΡΕΛΗΠΡΟΞΕΝΟΝΗΜΕΝ

5. . . ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝ ΝΕ

. . ΕΝΑΥΤΥΓΑΣΚΗΦΥΚΛΑΣΕΠΙΛΑΣΙΝΚΗΛΑΣΦΑ

ΛΙΑΝΚΑΛΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ

ΟΛΕΜ ΚΗΡΑΝΑΣΙΩ ΚΗΛΥΤΥΚΗ ΓΟΝΟ

ΑΛΛΑΝΑΝ ΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙ ΑΛΛΟΙΣΗΡ

10 ΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣΓΕΓ ΑΠΗ

Θιός τούχαν αγαθάν · Άριστοδάμο

Μνασιγενείω άρχοντος Ένδικο[ς] Θίωνος

- ἔλεξε· δεδόχθη τ[ῶ] δάμω, [Λιω]σ[κου]ρί[δαν]
 Λιοσ[κου]ρίδαο Ἀλεξανδρεῖα πρόξενον [εἶ]μεν
 5. κῆ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ἐρχομενίων [κῆ] ε-
 [ἴ]μεν αὐτῷ γὰρ κῆ Φυκίας ἔππασιν κῆ ἀσφά-
 λισαν καὶ ἀσουλίαν κῆ κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θάλατταν
 κῆ π[ολέμ]ω] κῆ ἰράνας ἰώ[σας], κῆ αὐτῷ κῆ [ἐσ]γόνο-
 ις τὰ ἄλλα [πά]ν[τα] καὶ θ[ά]περ κῆ τοῖ[ς] ἄλλοις προ[ο-
 10 ξένοις κῆ εὐεργέτης γέγ[ο]ραπτη.

De mira dialecti in proferendis vocalibus inconstantia Ahrensius monuit de dial. ling. gr. II. p. 521; ad eiusdem auctoritatem accentus posui, v. p. 515. Scripturam *TOI δάμω* tamen, quum ille II. p. 520 maluerit *τοῖ δάμοι*, ego propterea in *τῶ δάμω* mutavi, quod minus credibile duco, Curtium dedisse *ΛΑΜΩΙ* pro genuino *ΛΑΜΟΙ*, quam *TOI* pro *ΤΩΙ*, scilicet elemento *Ω* iam non satis conspicuo. In aliis titulis, ubi ut hic est *αὐτῷ*, habetur *τῷ δάμω*: n. 1562 sq. Tum v. 4 mutatione fere nulla scripsi *εἶμεν*, quia *ἦμεν* non videtur Boeoticum esse, Ahr. I. p. 211, II. p. 520. Curtius vocalem tenuit conferens lapidis scripturam n. 1563. c. 3; diphthongum commendat, nisi fallor, etiam *E* in fine v. 5 de infinito superstes.

Titulus, ut n. II et III, in universum eius est aetatis, qua Orchomenus Philippo vel Alexandro auctore iam restituta erat, O. Mueller. Orchom. p. 423 n. 4. Fortasse saeculo ante Christum tertio lapides illi non sunt antiquiores. Initium idem est quod n. 1564; *Θεὸς τύχαν* habetur n. 1565 in eiusdem generis decreto; item proxenia Delphica incipit a formula *Θεὸς τύχαν ἀγαθάν* apud Rossium Inscr. Gr. Ined. fasc. I n. 67 (coll. Curt. Anecd. Delph. p. 56), servorum manumissiones ap. eund. n. 73 et ap. Curt. n. 39. b et c; v. Boeckh. C. J. Gr. I p. 10. a, Franz. El. Ep. Gr. p. 318. 7. Ipsius proxeniae rationem et formulas egregie nuper Meierus illustravit (Comment. de proxenia sive de publico Graecorum hospitio, Halis Sax. 1843), quem confer ad *ἔππασιν* v. 6 p. 19 n. 173, et ad *ἀσφάλ. κ. ἀσουλ.* p. 18 n. 172. V. 2 *Ἀριστόδαμος*: vid. n. II v. 19 et de Aristodemo Thebano *Θηβαϊκῶν* scriptore Westerm. ad Voss. de Hist. Gr. p. 182 n. 22 (schol. Theocrit. VII. 103). Archon eponymus praeter morem in reliquis inscriptionibus Boeotiis observatum *πατρόθεν* appellatus est; eandem varietatem tituli Attici monstrant, v. Anal. Epigr. et Onom. p. 17 n. 1 et p. 250. Convenit autem cum *Μνασιγενεῖω Μνασιγένης Βοιωτ[ίος]* in Letronnei titulo (Recueil des Inscript. Grecq. et Lat. de l'Egypte n. XXXIV. 4 p. 409), de quo Joh. Franzius bene meruit in Berl. Jahrb. f. w. Kr. 1843 p. 749. Ib. quod est nomen proprium *Ἐνδικος*, in lexicis desideratur. *Θίων* Orchomenius, ut hic, recensetur infra

n. III. 32 ex Ahrensii restitutione II p. 518; Thebanus a Papeo allatus est in Lex. Nom. Propr. de Mionneti numo, adde C. J. Gr. n. 225. 4 *Θέων Θηβαῖος ἡύλει*. V. 3 *Διοσκοροῖδαν* mea est coniectura; v. 4 Curtius: *Διοσκοροῖδαν*, alterum malui propter spatium amplius. Nec in hominis peregrini nomine vocalem ω pro ου requireo. De forma *Ἀλεξανδρεῖα* v. Ahrens. I. p. 205. Quae vero Alexandria intelligi debeat, latet; n. 1564. 5. est *Ἡολεῖα ἀπὸ Ἀλεξανδρείας*. Credideris, illa aetate urbem Aegyptiam facillime simplici nomine designatam esse; anceps tamen est iudicium: *Ἀλεξανδρειῦσι τοῖς ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Πτολεμαίου* Curt. Anecd. Delph. n. 56. V. 7 verba *κὴ κατὰ γὰν κὴ κατὰ θάλατταν* in Curtii exemplo minusculis scripto nescio quo casu exciderunt. Scriptura autem *ΘΑΛΛΑΤΤΑΝ*, quae est in Mus. Rhen., debetur oscitantiae typothetae: id quod Curtius per Franzium mihi consulenti significavit. Idem vitium commisit Pouquevillius n. 1563. a. 6. Nihilominus tamen non est prorsus exploratum quod Ahrensii statuit I p. 177, Boeotos duplicationem liquidarum ignorare. Nam indubia eius usus exempla sunt in titulo Thebano *Πολέμων*, cuius MM duobus apographis confirmatur Ludolphi Stephani (Reise durch einige Geg. d. noerdl. Gr. n. 65 v. 3) et G. Kramerii in Davidoffii Itinerario vol. II n. XXXII p. XXX; tum *Εὐκρίνεις* in titulo Orchomenio inedito (*Μνασικλεῖς Εὐκρίνιος*) quem Curtii humanitati acceptum refero; *Μελάννιος* C. J. n. 1593. 6, *Μεννίδαο* ib. 9 et *ΧΑΙΡΡΟΝΕΑ* n. 1679. Alia quae non solis Boeotis propria sunt, ut *Συμίας* (Meinek. Fr. Com. Gr. III p. 549, Delect. poet. anthol. Gr. p. 100.), aut originem habent minus certam, ut *Μέλων* (Plutarch.) s. *Μέλλων* (Xenoph.), et *Φίλλιος* n. II. 4, et *Μύρριχος*, de quo v. ad n. III. 34, sciens praetereo.

Reliqua inde a v. 8 bene Curtius supplevit. Annoto hoc unum, verbum *γέγραπτη*, (Ahr. II p. 520), cuius loco in aliis Boeotorum proxeniis aut nihil omnino habetur aut *ὑπάρχει* (n. 1567, ut Delphis C. J. n. 1693, Ross. I n. 67, 27, Ulrichs. Reis. und Forsch. in Griech. I p. 67), reperiri in Coreyraeis quoque titulis C. J. n. 1842—4. Nec inusitatum erat *δίδοται* (C. J. n. 1542, n. 1773, Stephan. n. 15—17, Meier. l. l. p. 15) vel *δέδοται*, n. 2267—9.

II.

„Ibidem, ecclesiae muro intrinsecus insertus magnamque partem calce obductus, quare non totus legi potuit“ Curtius l. l. p. 108 sq. n. 8.

ΦΙ . Ο . ΩΜΩΡΧΟ . . . . ΟΙΩΤΟΙΣΕΡΧΟΜΕ
ΟΙΣΔΕΘΙΟΓΝΕΙΤΙΛΛΑΟΗΟΔΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΛΑΟΔΑΜΑΤΡΙΧΙΩΚΑΦΙΣΙΛΛΑΟ ΕΑ
Α . ΑΣΙΩΦΙΛΑΙΟΣΠΟΤΑΜΟΔΩΡΙΩΓΡΑΜΜΑΤΙΣ

- 5 ΟΝΤΟΣΤΟΙΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣΠΟΛΥΡΕΙΤΩΘΙΟ
 ΚΟΥΛΕΙΩΤΟΝΗΡΑΤΟΝΕΣΤΡΟΤΕΥΛΘΗ
 ΜΝΑΣΙΔΙΚΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΙΟΣΠΟΥΘΙΑΣΘΙΟΔ
 ΟΤΙΟΣΘΡΑΣΥΛΛΟΣΤΙΜΑΣ . . ΙΩΗΠΩΝΑΘΑΝ
 ΟΔΩΡΙΟΣΑΠΟΔΔΟΔΩΡΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟΣΚΟΡΕΙΑ
- 10 ΔΑΣΞΕΝΩΝΙΟΣΕΥΗΟΜΠΟΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΙΟΣΠΟ
 ΘΩΝΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΑΓΑΣ
 ΙΟΣΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣΟΡΝΗΙΟΣΤΙΜΟΔΔΕΙΟΙ
 ΟΡΙΧΙΟΣΕΥΡΥΛΟΧΟΣΦΑΣΤΙΝΙΟΣΠΤΩ
 ΑΝΑΣΙΩΝΟΣΑΜΙΝΙΑΣΤΙΜΩΝΙΟΣΑΓΕΙΣΑ
- 15 ΔΡΟΣ . ΙΔΩΝΙΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΑΚΡΑΤΙ
 ΔΡΙΣΤΟΚΛΕΙΣΔΡΙΣΤΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΙ
 ΝΕΣΧΙΛΟΥΔΕΙΟΣΔΕΥΞΙΠΠΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟ
 ΔΙΟΝΙΟΥΣΙΟΣΤΕΛΕΣΑΡΧΙΟΣΚΑΛΛΙΑΣ
 ΝΙΚΟΚΛΕΙΟΣΙΜΝΑΣΙΝΙΚΟΣΑΡΙΣΤΟΔ
- 20 ΑΜΙΟΣΩΝΑΣΙΜΟΣΒΙΟΤΤΩΓΔΑΥΚΟΣΚΑ
 ΙΑΙΩΝΙΟΣΜΝΑΣΙΘΑΔΕΙΣΘΙΟΠΟΜΠΙΟΣΣ
 ΑΘΩΝΟΜΟΔΩΙΧΙΟΣΕΥΑΓΓΕΛΟΣΘΙΟΤΙ
 ΜΩΜΕΝ . ΔΑΜΟΣΘΙΟΤΙΜΩΕΡΜΩΝΑΘΑΝΗ
 ΟΣΜΝΑΣΙΩΝΜΝΑΣΙΘΙΩΝΔΑΜΙ . . . ΩΝΣΑΜΙ
- 25 ΧΙΟΣΜΥΡΤΩΝ ΟΜΦΟΡΩΝ
 ΙΟΣΚΑΡΑΙΧΟΣΤΙΜΑΝΑΡΙ

Φι[λ]ο[κ]ώμω ἄρχο[ν]τος Β[ο]ιωτοῖς, Ἐρχομε[νί]-

οις δὲ Θιογνεΐδαο, πολεμαρχιόντων

Εὐχαρίδαο Δαματριχίω, Καφισιάδαο —

—, Φι[λ]ίλιος Ποταμοδώριω, γραμματιδ[δ]-

- 5 οντος τοῖς πολεμάρχοις Πολυ[κ]ρίτω Θιο-
 κουδείω το[ῖ] πρώτον ἐστροτεύα[ον]
 Μνασίδικος Ἀθανοδώριος, Πουθίας Θιοδ-
 ότιος, Θρασύλαος Τιμασ[ι]δίω, Ἴππων Ἀθαν-
 οδώριος, Ἀπολλόδωρος Ὀλυμπίχιος, Κορειά-
 10 δας Ξενώνιος, Εὐπομπος Καλλιγιτόνιος Πο-
 ύθων Ἀμινοκλείος, Καλλικράτεις Ἀγασ-
 ιῆ]ος, Πουθόδωρος Ὀρνιῆος, Τιμό[μ]ει[λος]
 Μ]ορίχιος, Εὐρύλοχος Φαστίnius, Πτω[ῖ]ων
 Φ]ανα[ξ]ίωνος, Ἀμινίας Τιμώνιος, Ἀγείσα-
 15 ν]ιδρος [Σ]ιλώνιος, Καφισόδωρος Δακράτ[ειος],

- Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἀριστο[φά-
 νε[ι]ς [Φ]ιλο[κλ]εῖος, Δεύξιππος Ὀλυμπίχιος,
 Δι[ω]γιούσιος Τελεσάρχιος, Καλλίας
 Νικοκλεῖος, Μνασίνοκος Ἀριστοδ-
 20 ἄμιος, [Ο]νάσιμος Βιόττω, Γλαῦκος Κα-
 ρ[α]ιώσιος, Μνασιθάλεις Θιοπόμπιος, Σ-
 ἄθων Ὀμολωῖχιος, Εὐάγγελος Θιοτί-
 μω, Μεν[έ]δαμος Θιοτίμω, Ἐρμων Ἀθανιῆ-
 ος, Μνασίων Μνασιθίω, [Ἐπ]αμί[ν]ων Σαμί-
 25 χιος, Μύρτων [Συ]μφόρω — — — — —
 — Καράϊχος Τιμάνδριος.

Catalogi, quibus novi milites primum stipendium merentes recensentur, lapidibus aucto-
 ritate publica inscripti adhuc in sola quod sciam Boeotia reperti sunt: C. I. n. 1574—5,
 infra n. III et IV. De simili Atheniensium instituto vide scholiast. Aristoph. Pac. 1184:
 εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος | εἶδεν αὐτόν] εἰς ἐστὶ τῶν ἰβ' ἀν-
 δριάντων ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ κηρύγματα — et: ἐπει-
 δὴν κατάλογον δεῖσθαι γενέσθαι στρατείας, προσγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν καταλεγο-
 μένων ἐπὶ ἐνὸς προτιθέασι τούτων τῶν ἀνδριάντων, ὑπὲρ τοῦ φανερόν ἐκεῖσε γενέσθαι
 τοῖς καταλεγόμενοις. schol. Equit. 1369 ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ] ἐν τοῖς πύ-
 ναξι, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατενομένων τὰ ὀνόματα; Wachsmuth. Hell. Alt. II p.
 312 ed. 2. Atque eidem usui tabulae inserviebant Syracusanorum, a Plutarcho commemo-
 ratae in vita Niciae c. XIV.: Λαμβάνουσι (naves Athen.) ναῦν πολεμίαν σανίδας κομί-
 ζουσαι εἰς ἃς ἀπεγράφοντο κατὰ φυλὰς αὐτοῦς οἱ Συρακούσιοι. κείμεναι δ' ἄπωθεν τῆς
 πόλεως ἐν ἱερῷ Διὸς Ὀλυμπίου τότε πρὸς ἐξέτασιν καὶ κατάλογον τῶν ἐν ἡλικίᾳ με-
 τεπέμφθησαν. Sed ab hoc diverticulo, cui lectores aequi veniam dabunt, iam ad titulum
 Boeotium redeamus, in quo mixtam quandam dialecti rationem conspici Ahrensius annotavit
 II p. 521.

V. 1. Curtius Φιλοβώμω vel Φιλοκόμω proposuerat p. 109. Ego hoc praetuli
 propter titulum Ulrichsii p. 247 v. 1 (n. X. 1.) ἄρχοντας Βοιωτοῖς Φιλοκόμω Ἀντιγενεῖω
 Θεισπιεῖος, qui homo aperte idem est. Olim eum concilii Boeotorum archontem, cui in
 aliis inscriptionibus (n. 1565. 2, n. 1570. a. 1, n. 1573. 1, n. 1575. 1) patria non est ad-
 dita, fortasse semper Thebanum fuisse ex n. 1593. 4 Boeckhius coniecerat C. J. v. I p.
 729. a et Osannus Syll. p. 216 probavitque Franckeus Der boeot. Bund, Wismar 1843,
 p. 20. Iam tituli duo, quibus Philocomus Thespiensis illo munere fungitur, etiam aliter

factum esse demonstrant. Quamquam per se satis est probabile, haud raro Thebanos archontes communis Boeotorum creatos esse, iis potissimum temporibus, quibus illa urbs principatum Boeotiae habebat.

Titulos vero istos duo, in quorum altero Ulrichsiano v. 3 unus ἀφεδραιτενόντων Thebanus est, si brevi post restitutas a Cassandro Thebas (Olymp. 116. 1 Mueller. Orchom. p. 423) scriptos esse, cum Ulrichsio statuis, apparet simul causa, cur summus foederis magistratus civis urbis alius non Thebarum fuerit; earum enim res etiamtum satis attritas fuisse conicias, v. Wachsmuth. Hell. Alt. I p. 710. Thespienses autem aetate Demetrii Poliorcetae non infimum inter Boeotos locum tenuisse, Plutarchus ostendit Dem. 39: Πίσσιδος τοῦ Θεσπιέως, ὃς ἐπρώτεινε δόξῃ καὶ δυνάμει τότε. Polemarchos tantum tres fuisse non sex, quae Boeckhii erat computatio v. I. p. 730. b ex inscriptionibus n. 1573—4 ducta, bene Curtius intellexit p. 110; nam Λαμαρσιχίω et Ποταμοδορίω adiectiva sunt patronymica. Eundem numerum, quod Curtium fugit, titulus Leakeanus n. 37 v. 6 sq. (nobis n. III.) praebet. V. 3—4 mihi multa tentanti non contigit, ut ex elementis traditis adiectivum patronymicum aut nomen proprium exsculperem quod satisfaceret. Neque Curtii Πεδασαίω (ut Ὀρειβάσιος Lobeck. Pathol. 421) videtur verum esse, licet pater Caphisiadae nomen in ασος terminatum habuerit (Πέρμασος, Περμάσιχος tit. Ross. Thesp., Ἰππασος, Γόργασος, Νिकासος, Κύβδασος, Ἀντισσος, Ἰασος, Σκέδασος). V. 4 Φί[λ]λιος legendum esse iam antea suspicatus sum in Jahnii et Klotzii Annal. XXXVII. 2. 200; idem Ahrensius placuit II. p. 522. Nominativus nescio utrum Φίλλης sive Φίλλεις (ut Κίλλης Plutarch. Demetr. 6, C. J. n. 2561. b. 2), an Φίλλης fuerit. Ἀντίμαχος ΦΛΛΑΟΥΣ i. e. Φίλλους est in Curt. Anecd. Delph. n. 19. 2 p. 65, ubi editor Φιάλου scripsit; sed cum illo convenit Φιλλέας item Delphus ap. Curt. n. 9. 12 et Φιλλίας Arcas C. J. n. 1514. 2 (Ahrens. I. p. 213). Φίλλης Ἡλεῖος ap. Pausaniam VI. 9, 4 codicum fide contra suspicionem Φίλλον (c. XIV, 11) defenditur; add. Kraus. Olymp. p. 354. Nomen Φίλλης autem exemplis probatum est a Meinekeo Delect. poet. anthol. Gr. p. 134. Accedit Φιλίδαος et ipse Boeotus, a Xenophonte et Plutarcho commemoratus, siquidem haec vera est nominis scriptura. In Pelopidae vita VII. 16 libri ut videtur omnes Φιλίδαος habent, annotavitque Sintenisius, probabiliter Coraen hic et deinceps Φυλλίδαος emendasse coll. Schneider. ad Hellen. p. 359. Sed c. X. 2 in codicibus est Φιλίδαος (quamquam ibi Φίλιππος restitui debet), atque sic librum optimum A cum V^b et editionibus antiquissimis deinceps (lin. 10 et 30 et XI. 14) constanter exhibere docet editor. Idem tamen Φιλίδαος reliquit c. IX. 10 et 18, quia duplex liquida ibi tantum in duobus libris, MV^b, iisque non praestantissimis legitur. Contra Φυλλίδαος scriptum est locis omnibus, qui satis multi sunt, in libello de genio Socratis vel a recentissimo editore Duebnero. Verum huic auctoritati propterea non multum tribuo, quod

codices in facienda editione ista minus accurate excussos esse constat. Neque apud Xenophontem lectio *Φυλλίδας* prorsus certa est: sed ibi quoque (V. 4, 4) duo libri habent *Φιλλίδας*, unus *Φιλίδας*. Nec bene a Schneidero l. l. correctum esse arbitror: (*βουλευαρχῶν*) *Πυθαγόγγελος ὁ Φυλλίδου* ap. Thucyd. II. 2, cuius codices plurimi *Φυλείδου* habent, duo *Φιλίδου*, quemadmodum *Φιλίδας* et *Φυλλίδας* in aliis quoque scriptoribus librariorum errore promiscue habentur, v. Schweighaeuser. ad Polyb. IV. 77, 6. 78, 1. 79, 2, ubi etiam *Φιλλίδας* est: *Φιλίωνος* et *Φιλλίωνος* Diog. Laert. IV. 38; *Φίλα* et *Φίλλα* Plutarch. Demetr. 14; Curt. An. D. n. 11 *Πολλύα* et *Πολύα*, *Πολύας* Herod. VIII. 21; *στήλη* et in titulis haud raro *στήλλη*. Addam denique, aliud nominis *Φυλλίδας* exemplum, quod quis afferre possit ex tit. Delph. n. 1690. 13, et ipsum incertum esse. Nam ibi Dodwellus dedit: *Φ. ΛΛΥΔΑΣ*, illud a Boeckhio restitutum est.

Tum nomen *Ποταμόδωρος* annotandum est lexicographis ut *Δαμάτριχος* v. 3, de quo v. ad n. III. 12. Ib. *γραμματίδ[δ]οτος* emendatio est Curtii, v. Ahr. I p. 175. 2. V. 5 *Πολυκρίτω* repetitum a me est ex Boeckhii titulo n. 1574. 6 (Ulrichs. p. 203 n. 21). Curtius scripserat *Πολυκρίτω*, quod Ahrensio quoque II p. 521 dubium videbatur. V. 6. idem vir doctissimus pro eo quod Curtius dederat *τὸν πρῶτον ἐστροτενάθησαν*, scil. *στρατόν* vel *στόλον* p. 110, collata inscriptione Leakeana n. 37, 27 (nobis III), ubi est *ΕΣΤΡΟΤΕΥΑΘΗ*, optime II p. 517 (524) *τοὶ πρῶτον ἐστροτεύαον* coniecit; alia exempla contractionis neglectae (nomina in —λαος, *Εύρουγάων*, *πρίασο* Aristoph. Acharn. 870 Dindorf.) collegit II p. 522. Verbum autem *στροτενάω* probari videtur imperativo *καταδουλεύατω* in Ulrichsii titulo Thior. IV. 18 Mus. Rhen. a. 1843 p. 557, quae forma est pro *καταδουλεύατω*, ut sunt *Ἐαμερίς* ap. Ross. Inscr. Ined. I n. 74. b 2, 7, 8 p. 33, *ἐπισκεάζειν* C. J. n. 1838. b. 6 *σκεοθήκας* ib. 12 (Ahrens. II p. 188, Franz El. Ep. Gr. p. 151. 3), *κατεσκεάσεν* n. 2344. 3, *ἐπισκεάσαντα* n. 3524. 24, *κατασκεάσαντες* n. 3953, g, *συνεαρεστεόντων* de mea coniectura in Curt. An. Delph. n. 24, 3 (. *ΥΜΕΛΡΕ*), *ἀπελεθέρα* Osann. Syll. p. 430, *ἀναπάεται* ib. 433, *Ἀγοῦσια* n. 3989. b v. III p. 63. b, n. 1324. 6; de *ΕΑΤΟΥ* i. e. *ἐαντοῦ* infra agam ad Boeckh. inscr. n. 1625. 65.

Imperfecti ratio est eadem, quae in verbis *γραμματεῦειν*, *ἐπιστατεῖν*, *διδάσκειν*, *αὐλεῖν*, *νικᾶν*, *ποιεῖν* cernitur, v. Bernhardt in Synt. Ling. Gr. 373. Contra recte habet aoristus verbi *ἀπογράφειν* n. IV et C. J. n. 1574. 2. V. 8 *Τιμασιθίω* Curtio debetur; ib. *Ἰππων* nomen est etiam in lapide sepulcrali, qui nunc ecclesiae Taxiarchi prope Coroneam insertus est. Dedit hunc titulum ex Finlayi apographo Leakeus Trav. in the north. Gr. II. 135 („in characters of the best times“), misitque apographum Boeckhio Rossius. V. 9 *Ὀλυμπίχιος*: *Ὀλυμπίχων Κορωνέως* mentionem Polybius fecit XXVII. 1, 9, Thebani titulus n. VIII. 32. Redit nomen infra v. 17. De nominis *Κορειάδας* (v. 9—10) integri-

tate maxime propter diphthongum dubito. Nota sunt nomina *Καφισιάδας* (v. 3), *Κοροινάδης* Thesp. n. 1542. 8 et *Κοιρατιάδας* Theban. Xenoph. Anab. VII. 1, 33 Hellen. I. 3, 15 Lobeck. Pathol. p. 350 : fortasse unum ex his in lapide fuit. V. 10 *Καλλιγίτονες* in Boeotia non rari sunt : n. 1593. 12 Orop. n. 1574. 12 Cop. et Orchomenius ut hic n. 1673 ex emendatione Boeckhii, quam novum Curtii apographum confirmat.

V. 10 *Πούθων* (sic iam Curtius) Orchomenius, sed Automedis filius est ap. Ulrichs. p. 247. 2 (n. X); Oropius n. 1593. 12; *Πουθόδωρος* in tit. Curtii Orchom. V. 11—2 *Ἀγασιῆος* pro Curtii *Ἀγάσσιος* acceptum refero Ahrensis II p. 526 : tit. Ulrichs. l. l. 4 *Ἀριστοκλείος Ἀγασιῆω*; v. Anal. Epigr. p. 216. V. 12 *Ὀρνιῆος* num sanum sit nescio; suspiceris *Ἀρνιῆος* (*Ἀρνίας* Thess. ap. Pap., Ross. Inscr. Ined. I n. 74. b. 20 Stir.), sed mutare non audeo. Ib. *Τιμόμειλος* dedi post Curtium; v. ad n. III. 8. Tum *Μοριχίος*, quae et ipsa Curtii est emendatio, certum potest videri; nam ut nihil tribuam scripturae lapidis C. J. n. 229. 13 *ἐπὶ Μοριχίδου* quam pro falsa habet Boeckhius p. 352. b cll. Lud. Dindorfio ad Diod. Sic. I. 496, 93, *ὁ νομεύς Μόριχος* est ap. Leonid. Tarent. XXVI, 1 (Lobeck. Pathol. p. 341). Non obscurum tamen, si quis mavult *Μοιριχίος* : *Μύριχος* i. e. *Μοίρ.* est n. 1579. 1 et n. III 34, Ahr. II p. 520. Diphthongus autem *οι* in hac nostra inscriptione non mutatur in *υ*; vid. v. 1, 2, 5. V. 13 *Φαστίω*. v. Ahrens. II p. 516, Unger. Theb. Parad. 149. Formatum est nomen ut adiectivum *ἄστικός* Lobeck. Path. p. 340, nisi fuit *Φαστύριος* ab *ἄστυρος* ductum. V. 13—4 Curtius : *Πτω...ανας Ἰωνας*, Ahr. II p. 526 : *Πτωῖων Μνασίωνος*. Et in prius quidem nomen, Boeotis satis frequens, ego quoque incideram; pro altero dedi *Φαναξίωνος* ad exemplum C. J. n. 1574. 4 (*Ἀναξίς* Boeot. Diod. Sic. XV. 95), quae restitutio aequè probabilis videtur. Ita n. 1591. 34 Boeckhius *ΑΝΑΣΙΚΛΕΟΥΣ* in *Ἀναξικλέους* refoxit et Papeus *ΑΝΑΣΙΜΒΡΟΤΟΣ* numi Magnesiae in *Ἀναξιμβρο*. Ib. spiritus asper nomini *Ἀγέλαστρος* bene a Curtio praefixus est: C. J. n. 1637 *ΗΛΓΕΣΑΝΑΡΟΣ*, Ahr. I p. 168 II, p. 516 (quo tamen loco *HEPMELA* legendum videtur: nam sic titulum sepulcralem a Rossio missum habere in meis schedis annotatum reperio) et p. 519. *Ἠγήλαστρος* Thesp. est apud Thucyd. VII. 19. V. 15 *Σιλώνιος* tantum exempli causa a me positum est: n. 1577. 2 Suid. s. v. Potest etiam *Μιλ.* scribi (n. 1608 f. 21. 25. 26), aut cum Curtio *Φιλ.* coll. n. 1575. 4. 9. Ib. *Λακράτιος* Ahrensius scripsit II. 526, editor dederat *Λακράτιος*. Idem nomen Boeckhius de coniectura titulo n. 1670. 1 intulit; *Λακράτης* Theb. est ap. Diodor. Sic. XVI. 44. 47. 49. Tum Caphisodoros ex inscriptionibus quinque Curtius attulit p. 111; addo tit. Rossii ineditum qui est Lebadeae, n. III. 7. (Leak. n. 37) et *Κηφισόδωρον* Demosth. XXXV. 14. V. 16—7 petii *Ἀριστοφάνεις* ex n. 1638, coll. Voss. de Hist. Gr. p. 403 West. In promptu tamen esse etiam *Ἀριστογένεις* et *Ἀριστομένεις*, me non fugit. Curtianum vero *Ἀριστο.νεσ*

nihili est. Nec quod ille v. 17 *XΛΟΥΛΕΙΟΣ* *Χιλονδεῖος* intactum reliquit, ego quidem probo; non enim video, unde forma duci possit. Facilius tulerim patronymicum *Χιλονδέης* i. e. *Χιλονδαῖος* derivans a *Χιλύδης* s. *Χιλούδης* (Ahrens. I p. 188. 215, II p. 527. 535), nomenque primitivum *Χίλως* in usu fuisse statuens iuxta alterum *Χίλων* ut sunt: *Φίλως Φίλων*, *Ἰέρως Ἰέρων*, *Βάθως Βάθων*, *Φίντως Φίντων*, *Ἰππώς Ἰππων*, *Ἀριστύδης* (n. 2338. 28. 112) *Ἀρίστων*, *Νείκως Νείκων*. Quam rationem si improbas — et sunt quibus non magnopere *Κρονιδῆς* placet, Corinnae ab Ahrensi l. l. restitutum — vide num liceat in titulo difficulter lecto pro *XΛΟΥΛΕΙΟΣ* coniecere *ΦΛΟΚΛΕΙΟΣ*. *Φιλοκλῆς* Thebanus est n. 1587. 10, Lebad. n. 1668. Ibid. de *Λεύξιππος* v. Ahrens. II p. 517. *Zeuxippos* Boeotos sistunt titulus Leakei n. 42 (n. XVII), Polybius XVIII. 26, 5 sq. XXII. 2, 4 XXIII. 2 et Livius XXXIII. 27. 28. V. 18 *Διονούσιος* Ahrens. II p. 521 in fine scripsit (v. n. III. 25); eundem confer de *ιων* p. 519. V. 20 Curtiano *Ὀνάσιμος* praefendum erat *Ὀρνάσιμος*, quod Ahr. dedit II p. 526; conf. n. III. 13, 17 Orchom., n. 1574. 24 *Εὐφρονίσκος Ὀνάσιμος* Cop., *Ὀνήσιμος Κορωνεύς* n. 1587. 8, Theb. n. 1681. 3, atque *Ὀνάς*, quod ex Mionneti numo Boeotio Papeus protulit, fuerit *ΟΝΑΣΙΜΟΣ*. Ib. *Βίωτος* Boeot. est ap. Leakeum l. l. n. 66. V. 20—1 emendationem Curtii satis lenem, sed dubitanter ab illo propositam, *Καραίωνος* recipere, quam cum Ahrensi *Καλιώνος* (II p. 526) corrigere malui. Nam *Καραίων* viri nomen clare legitur in tit. sepulcr. inedito, quem in ecclesia vici S. Georgii prope Coroneam servatum Rossius descripsit. Fictum autem est id nomen pariter atque *Καράϊχος* v. 26, C. J. n. 1573. 2 n. 1575. 8 a *Κάραϊος* s. *Καραῖος* Jovis in Boeotia culti cognomine (Unger. Theb. Parad. p. 463, Meinek. Fragm. Com. Gr. I. 85), quemadmodum habentur *Ἐρμαῖος*, *Ἐρμαίων* C. J. n. 1893, *Ἐρμαίωνδας* Theban. ap. Thucyd. III. 5, *Ἀθήναιος*, *Ἀθαναίων* C. J. n. 3794. 3. 6. 15, *Ἀθηναίων* Theognost. Canon. p. 29. 3. Diphthongus vero *αι* pro *η* videtur eodem iure tolerari posse, quo est in *Ἐρμαῖω* n. 1573. 2 (Ahr. I p. 188 n. 2 *Ἐρμαῖω*), et in titulo satis antiquo Thebano n. XII, quem Curtius mecum communicavit (*ΘΕΟΚΚΩΕΡΜΑΙΩ*), licet in eodem sit *Ποτειδάωνι ἐμπνλήσι*. V. 21—2 nomen *Σάθων* Curtio propter obscenitatem, opinor, indignationem movit, unde interrogandi signum ille apposuit; sed cf. Papei lex., Menag. ad Diog. Laert. III. 35, Phot. lex. *Σάθων· ἐποκόρισμα παιδίων ἀββένων· οὕτως Τηλεκλείδης* (Meinek. Fr. Com. I p. 377), cui non prorsus dissimile, quod Augustus saepe Horatium putissimum penem appellavit. Atque huc pertinent *Λαισποδίας*, *Κερκώλας* s. *Κερκίλας* (Neue Sapph. Mytil. Fr. p. 2, Lobeck Pathol. 125), *Φαλῆς* Aristoph. Acharn. 263. V. 22. *Ὀμολώϊχος* nomen fuit in Boeotia satis frequens; ductum est ab Jove qui dicitur *ὀμολώϊος* (Boeckh. C. J. I. p. 733. b, Ahrens. I p. 76 n. 4) sive *ὀμονῶος* Boeckh. v. II p. 870 b. Scriptura *Ὀμολώϊχος* aliquoties annotata (Unger.

Theb. Parad. p. 464) vitium contraxit, nam omega ubique fide optimorum testium nititur, nec Boeotica *πατροῖος, ἡροῖος* (Ahrens. I p. 193 n. 9) contulisse iuverit. Exemplis autem iam a Papeo collectis (Plutarch. Syll. 17, C. J. n. 1577. 7) adde n. 1590. 3, n. III. 32, n. V. 8, titulos Rossii ineditos duo unum in ecclesia Taxiarchi prope Coroneam, alterum Thispensem (*Ὁμολώχε, Καβειρίχα χείρετε*), inscript. Stephan. n. 36, 2; *Ὁμολώχε* est in tit. Rossii Anthedonio. V. 24 Curtius *Μνασίων Μνασιθίων, Λαμ...ων*, sed *Μνασιθίω* scribendum fuisse Ahrensius intellexit II p. 526. Statim quod finxi *Ἐπαμίνων*, me non pro certo venditare, vix est quod dicam. V. 25 Curtius sine causa *Μούρων* scripsit, Ahrens. II p. 521. Tum *Συμφόρω*, quod ego conieci, non videtur probabilitate aliqua carere; id nomen Boeoti est Holmonii, si Curtius recte titulum Boeckhii n. 1755 Boeotiae vindicavit, Mus. Rhen. 1843 p. 113. n. 10, 14. Nolui autem *Συμφόρω* ponere, quod est *Πολυκρίτω* v. 2, *Θρασύλαος* v. 8, *Ὀλυμπίχιος* v. 9, *Ἐδρίλοχος* v. 13, *Μύρων* v. 25, cf. Ahr. I p. 181, II p. 519, 521. V. 26 pro *Τιμάνδριος*, quod Curtius dedit, potes etiam: *Τιμανδρίδαο* ut n. 1574. 5.

III.

Orchomeni in monasterio. Integrum titulum Leakeus dedit in Trav. in the north. Gr. T. II n. 37, postquam versus 18—26 (*Κτεισίαο — Καλλιμέλιος*), a Boeckhio sub n. 1573 repetitos, iam olim publicaverat.

I . . . . . ΡΩΝΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
 Λ. . ΜΕΛΙΛΑΓΡΑΥΕΙ . . . . . ΚΑΚΟ
 ΙΤ. . Κ. . ΝΑΠΟ . . . . . ΔΗΛΑΣΙΑΝ
 ΑΝΕΙΣ . . ΣΙΝΤΗΠΟΛΕΙΠΑΡΕΙ
 5 ΑΝΠΟΛ. . . ΑΡΧΟ . . ΥΠΕΡΤΑΛΠΟ
 ΔΙΟΣ ΑΝΤΙΓΕΝΙΑΣΕΥΚΡΑΤΙ
 ΔΑΟΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
 ΤΙΜΟΜΕΛΙΟΣΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣ
 ΣΟΥΝΔΙΚΟΣΞΕΝΟΚΑΛΙΑ
 10 ΜΝΑΣΙ . . ΝΩΦΗΛΙΜΟΣΦΛΑΟΜΕΙ
 ΩΛΓΕΙΣΙΛΛΑΟΣΦΛΑΠΠΩΜΑΤΡ
 ΚΑΛΙΑΣΔΑΜΑΤΡΙΝΩΕΙΣΓΟΡΕ
 ΝΑΣ . . ΟΣΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣΕΥΡΟΥ
 ΦΑΩΝΔΑΜΟΤΕΛΙΟΣΚΑΛΟ Δ
 15 ΔΑΣΦΛΑΟΜΕΛΙΩΣΩΚΡΑΤΕΙΣ

ΜΕΓΑΛΙΛΑΟΤΟΟΜΟΛΟΓΟΝ . ΑΡ
 ΝΑΣΙΜΟΝΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣ
 Π. ΚΤΕΙΣΛΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣ
 ΕΡΧΟΜΕΝΥΣΔΕΚΑΡΑΙΧΩΡ
 20 ΜΑΙΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΑΝ
 ΤΙΓΕΝΙΔΑΘΕΥΚΡΑΤΙΔΑΟ
 ΚΑΦΙΣΟΔΩΡ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
 ΤΙΜΟΜΕΛΙΩΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΑΟΝΤΟΣΤΥ
 25 ΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣΛΙΩΝΟΥΣΙΩ
 ΚΑΛΛΙΜΕΛΙΟΣΤΥ . . ΡΑΤΟΝ
 ΕΣΤΡΟΤΕΥΔΟΗΔΕΕ . ΝΑΟΑ
 ΝΙΑΟΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΧΙΟΝΙΟΣ
 ΚΑΙΛΑΡΕΤΟΣΦΛΑΟΞΕΝΩΔΙΟΥ
 30 ΣΙΑΣΟΝΤΟΥΝΠΙΩΝΟΣ
 ΑΝΔΡΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
 ΟΙΩ . ΑΡΧΕΛΛΑΟΟΜΟΛΕΙΧΟ . . .
 ΣΤΕΝΙΔΑΟΟΞΟΥΜΑΧΟΣΔΟΥΚΩ
 ΝΟΣΚΑΛΛΙΩΝΔΑΣΜΥΡΙΧΩ

1 — — — — ρώνδαο ἄρχοντος
 — μεῖ διαγράψει — — — —
 — — — — διπλασίαν
 — — — — τῇ πόλει· παρεῖσ-

5 αν πολ[έμ]αρχο[ι ο]ἱ πέρ τᾶ[ς] πό-
 λ]ιος Ἄντιγενίδας Εὐκρατί-
 δας, Καφισόδωρος Ἀρίστωνος,
 Τιμόμειλος Καφισίωτος,
 σούνδικο[ι] Ξενοκλίδας

10 Μνασι[ξέ]ρω, Φήδιμος Φιλομεί-
 λ]ω, Ἀγείσιλαος Φιλίππω, Ματρ[ο-
 κλίδας Δαματρι]χ]ω, [F]ί[σ]τ]ορ[ε]ς
 Ὀγιάσ[μ]ος Θιογιτόνος, Εὐρου-
 φάων Δαμοτέλιος, Καλο[χλί-

15 δας Φιλομείλω, Σωκράτεις

- Μεγαλίας· τὸ δὲ λόγον [π]ᾶρ
 Ὀνάσιμον Θιογίτονος .
- II Κτεισίαιο ἄρχοντος Βοιωτῆς,
 Ἐρχομεν[ί]υς δὲ Καράτῳ, Ἐρ-
 20 μαιῶ, πολεμαρχιόντων Ἀν-
 τιγενίδαο Εὐκρατίδαο,
 Καφισοδώρ[ω] Ἀρίστωνος,
 Τιμομείλω Καφισίωνος,
 γραμματιδδοντος τῆς
- 25 πολεμάρχου [Α]μιωνοσίω
 Καλλιμέλιος τὸ [π]ρᾶτον
 ἔστροτεύαο[ν]· Λέ[ξ]ω[ν] Ἀ[θ]α-
 νίαο, Καλλικράτεις Χιόνιος,
 Κ[λ]ιάρετος Φιλοξένω, Λιου-
 30 σίας Ὀ[λι]ονπτιώνος,
 Ἄνδρων Ἀριστίωνος,
 Θ[ί]ων Ἀρχελά[ω], Ὀμολ[ώ]χο[ς] Λα-
 σ[θ]ενίδαο, Ὀξομάχος Λούκω-
 νος, Καλλιῶνδας Μυρίω·

Quae ad restituendum hunc titulum contuli, pleraque omnia Ahrensio debentur, qui de dialecti genere exposuit II p. 520. N. I v. 1—15 pactum est conventum inter privatum aliquem vel privatos et urbem Orchomeniorum. Si cum altera aliqua civitate rem Orchomenii haberent, v. 5 legeretur *οὐπὲρ τὰς πόλιος Ἐρχομενίων* (ut n. 1569. a. III. 28). Sed ab initio multa desiderantur. V. 1 Ahrens. II 525: *Χη]ρώνδαο* aut *Χα]ρώνδαο*. Addideris *Ἡσχ]ρ.*, *Ἰα]ρ.*, sed sine fructu. V. 2 *μὲι διαγράψει* (i. e. *μὴ διαγράψει*) Ahrens. II p. 519, 523. Agi videtur de mulcta solvenda (*διπλασίαν*), si qua pecunia perscripta i. e. numerata (Stephan. Thes. II. 4, 1131 A, Menag. ad Diogen. Laert. II. 137) non fuerit. Eam pecuniam urbs videtur a privato mutuata esse: conf. C. J. n. 1569. V. 2—3 fortasse mentio *κατοπτῶν* latet (de quibus v. Boeckh. v. I p. 731. b), et v. 4 ab in. forma verbi *δανείζειν*. Ibid. exspectabam *τῇ πόλι;* tum *παρεῖσαν* petii ex C. J. n. 1732. a. 40, b. 28, n. 2562. 22, n. 3175. 12. Apud Corinnam tamen (fr. 14 Schneidewin. Delect. p. 436, Ahrens. I p. 279 sive fr. 9 Bergk. Poet. Lyr. 813) *ἦσθα* legitur. V. 5 *πολέμαρχοι* est, non *οἱ π.*, ex usu in magistratibus haud raro (n. 1570. a. 21. 26. 33), quem attigit K. W. Kruegerus in libro bonae frugis plenissimo Griech. Sprachl. für Schul. Heft II p. 87 n. 7.

Tres autem tantummodo polemarchos fuisse, ex hoc titulo apertum est. Iam quum iidem homines iterum in altera inscriptione habeantur v. 20 archonte Caraicho, v. 1 autem archon sit — *ρώνδας*, aut Antigenidas, Caphisodorus et Timomelus per complures deinceps annos polemarchi fuerunt, quod tamen parum est credibile, aut novis alius anni comitiis iidem iterum creati sunt, aut mentio archontis — *ρώνδαο* nihil commune habet cum anno eo quo, archonte Caraicho, Antigenidas cum collegis munere functus est, semel omnino ille polemarchus factus. Rebus pecuniariis polemarchos immixtos fuisse, Boeckhius docuit v. I p. 730. b. V 5 *οδπέρ* scripsit Ahrens. II p. 520. V. 6 nomen Antigenidae in Boeotia potissimum tibicine Dionysii filio inclaruit v. Meinek. Fragm. Κομ. III p. 186—7. V. 7 *Ἀρίστονος*: n. II 16, C. J. n. 1569. b. I p. 746. b Orchom., n. 1575. 10, 15 et fortasse n. 1588. 3 Lebad., n. 1593. 9 Thesp. n. 1596, 1 Chaeron. (ubi tamen novum Rossii apographum *ΑΡΙΣΤΙΩΝ* habet), Leak. n. 48 tab. XI Acraeph., tituli sepulcr. ined. Ross. duo (Leak. II p. 134) Coron., Curt. Anecd. Delph. n. 42, 4 Boeot. V. 8 nominis *Τιμόμειλος* (n. II. 12) alteram partem esse vocem *μήλον* (Boeot. *μῆλον*, quod Doricum est *μήλον* Ahr. II. p. 145. 7 p. 153) Boeckhius voluerat v. I. p. 744. b, 745. a et post eum Ahrens. I p. 184, Franzius Elem. Epigr. Gr. p. 197 et Papeus Lex. Nom. Pr. p. 22. a. Atque eiusdem originis videbantur esse *Εὔμειλος* n. 1569. a. I. 2 Orchom. sive *Εὔμηλος* Coron. ap. Ross. I n. 86. 3 (*Εὔμειλίδας Ἐρχομένιος* n. 1593. 18, sed lectio est dubia), *Καλλίμηλος* Theb. C. J. n. 1584. 39. 43, *Μνασίμειλος* Lebad. n. 1575. 8 (*Μνασίμηλος* Ross. n. 75. 7 Stiride) *Σαύμειλος* ib. 12 (Ahr. I. 202), *Φιλόμειλος* infra v. 10 et 15 s. *Φιλόμηλος* n. 1570. b. 32, si quidem eo loco Boeotum intelligi probabile est. Nec aliena esse ego cum viris, quos laudavi, opinabar: *Φάρων* n. 1569. a. II. 14 Orchom., *Ἀρνοκλειῆς* n. 1593. 8, quam scripturam integram esse suo loco ostendam, *Ζεὺς μείλλας* vel *μειλίχιος* i. e. *μηλίχ.* Boeckh. I p. 740. a, Ahrens. I p. 185, (Apollo *Μαλόσις* Meinek. Delect. p. 151, aliter Ahr. II p. 507), *Μηλόβιος*, *Πασίμηλος* (Lobeck. Pathol. p. 110 n. 11), *Πάσιππος* (Pap.) a verbo *πάομαι*, *Εὔσιππος*, *Κάλλιππος*, *Μνάσιππος* s. *Μνήσιππος*, *Κλείππη*, *Κλείππιδης*, *Ζώσιππος*, ne de omnibus Boeotiae multa dicam inde ab Hesiodo notis: *μήλον ἔνεκ Ὀιδιπόδαο*, C. J. n. 1569. 39, Kruse. Hell. II. 1. 515. Sed aliter Welckerus (Der epische Cyclus p. 274 not. 443), qui in nominibus *Εὔμηλος* (poet. epic.; pat. Anacreont., adde citharist. Lucian. adv. indoct. X), *Καλλίμηλος* (C. J. n. 1584 pat. tibicinis Theb.), *Κλεόμηλος*, *Ἀρχίμηλος* (epigramm. poet.) *Ἀριστομηλίδας* (Paus. VIII. 47, 4 Lobeck. Paralipp. p. 6), *φιλομήλη* nomen *μέλος* producta vocali agnoverit. Et mihi quidem de nonnullis recte vir eximius praecipere videtur; verum vel in iis quae composuit nominibus, quum plura posset, reperiri arbitror, de quibus ipsi Graeci veteres, si sententiam quaereres, in alias alii originationes discessuri essent. Quod vero ad Boeotia nomina attinet, Boeckhio assentiri non dubito.

V. 9 *σούνδικοι* de coniectura scripsi. Quum enim, ex optima Ahrensii emendatione II p. 516, *Είστορες* (*Ειδρίας* n. 1575. 3) i. e. arbitri (an *μάστιγες*?) demum v. 12 sqq. perscripti sint, non apparet, quae sint partes trium qui Xenoclidam sequuntur hominum, nisi aut mecum facis, aut, quod minus probo, singularem *σούνδικος* ad Phaedinum quoque et Agesilaum et Matroclidam referendum esse censes. V. 10 tit. Lebad. Stephani n. 46. 2 *Μνασιξίνα*. Φήδ. est pro *Φαίδιμος*, Ahrens. II. p. 520. Cum eodem p. 519 v. 11 scripsi *Ἀγαισίλ.*, vid. ad n. II. 14. V. 12 *Λαματρίνω* fortasse alicui tolerandum videatur ell. *Πατερῖνος* (Leak. tr. in th. Mor. n. 46. 6); sed praetuli, litteram *ζ* inserere propter n. II. 3 *Εὐχαρίδαο Λαματρίνω* et inscriptionem Stephani ipsam quoque Orchomeniam n. 54 *ΒΟΥΚΑΤΕΣ ΛΑΜΑΤΡΙΧΟΣ*. V. 13 ex v. 17 suppletus est. Tum lapidis vestigia premens *Καλο[κλί]δας* malui quam *Λ[α]μ[ο]κλί[δ]ας* (Plutarch. Pelop. 8. 11, de genio Socr. 26. 30, C. J. n. 1575. 4). Quamquam enim nomina, quae a *Καλο-* incipiunt, rara et partim recentiora sunt ut *Καλόξενος* (Orop. Leak. n. 63 tab. XV: *ΧΑΛ.*, Curtii schedae *ΚΑΛ.*), *Καλότυχος* C. J. n. 2472. b. 1, n. 4264. 11. 12, *Καλ[ο]τύχη* in tit. Hypat. n. 193 ap. Curt. Inscr. Att. XII p. 32 ubi ille *Καλ[α]τύχη?* proposuit, *Καλόκαιρος* Pap. et Osann. Syll. p. 465 n. VI, C. J. n. 4248. 3, *Καλόδωρος* ap. Plantum, Ritschl. Ind. schol. Bonn. 1843—4 p. V, tamen *Καλονίκη* Aristophanis in *Lysistrata* usum probat etiam antiquiorem. Adderem ex Curtii Anecd. Delph. 52. 2 *Καλόνικος* (lap. *ΚΑΛΑΝΙΚΟΥ*), nisi praestare artrarer *Καλ[λι]νίκου*; editor *Καλανίκου*, parum credibiliter. Ceterum *Καλλιζήης Θεσπιεύς* est n. 1590. 3, *Καλλιζήδας* Theb. n. 1578. 10. V. 15 *Σωκράτης*: v. Pap. in Lex., C. J. n. 1583. 8. V. 16 *Μεγάλλας* idem est nomen quod *Μεγαλέας* (Polyb. IV. 87; Plutarch. Arat. 48 *Μεγαλαίου* librarium vitio). Vocalem *ι* Ahrensii II p. 518 ut in *Μνασίας* n. 1575. 11 ad Boeotismum refert; adde *Λαμίαο* n. 1575. 6, *Φοισίας* ap. Leak. tom. II. p. 135, *Πορθίας* in Rossii tit. Coron., *Πορθίας* n. II. 7; *Ἀρι[στέαο]* tamen videtur esse n. 1569. b. 5 et sunt *Ἀρχία Ταναγραία* n. 1542. 3, *Νικία Θεσπιῶ* ib. 8, *Τιμέας* Platae. n. 883. 1, nec ignorat quisquam, vulgo in eiusmodi nominibus inter *-έας* et *-ίας* variari, Lobeck. Patholog. p. 495. V. 16: *τὸ ἔχοντες τὰς ὁμολογίας* n. 1569. a. 27 et 35; de *πέφ* v. Ahrens. I p. 212, de accusativo Boeckh. I p. 726. b, *θέσσαι τι παρά τινα* id. I p. 890. a, *σῆσαι π. τ.* II p. 851. a, *παραμένειν π. τ.* Curt. A. D. n. XVI. 10, Krueger. Griech. Sprachl. II p. 299 n. 36 ann. 1.

N. II. v. 19 recte olim Leakeus *ΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣ*. V. 2 Ahrens. *Ἐραῖω*, v. ad n. II. v. 20. V. 21 noli in eo haerere, quod non est scriptum *Ἀντιγενίδαο τῷ Εὐχαρίδαο* et sic deinceps: C. J. n. 1568. 3. *Ἀντιχαρίδαο* *Ἀθανοδώρω*, n. 1593. 6 sqq. V. 8 *Λιωνοσίω* v. Ahr. I p. 201.; de vv. 26—27 dictum est ad n. II. 6. V. 27 emendationem

meam *Λέξων* comprobatum iri spero: *᾽Ονήσιμος Λέξωνος Κορωνεύς* est n. 1587. 8. V. 28 *Χιόνιος* (a *Χιόνις* Pap. s. v.), Ahr. II. p. 522. Idem v. 29 *Κλιάρετος* rescripsit II p. 518, *Λιουσίας* (i. e. *Λυσίας* n. 1570. b. 39), *᾽Ολιουνπίωνος* v. 30 p. 519 *᾽Ολυμπίων Ταναγρα.* n. 1542. 3), tum v. 32 *Θίων* p. 518 et *᾽Αρχελάω* p. 522. Exemplis nominum, quae sunt in *λαος*, non contractorum (Ahrens. l. l.) addo *᾽Αρχελάα* ap. Leak. tom. II. p. 134, *᾽Αναξίλλας* inscr. Ross. Tanagr., *Νικόλαος* Leak. t. XII n. 53 sive Ulrichs. p. 249 n. 24, *Φειδόλαος* v. ad n. 1571. 37; *Τιμόλαος* Ross. In. Ined. n. 70. 3, ubi pro Rossiano *ΛΑΗ* in fine Kramerus ap. Davidoff. n. XX p. XXIX *ΛΑ*. exhibet. Fuit: *ΛΑΩ*. V. 32 *Λασθενίδαο* (*Λακράνειος* n. II. 15, *Λαδάμας* n. 1675) scripsi, non quod certum esse crederem, sed ut lacunam explerem: *Λασθένης* Theban. Aeschyl. VII. c. Theb. 620, Krause. Die Gymn. u. Agonist. d. Hell. p. 781. Elementa vero *Θ* et *Τ* ab iis, qui titulos transcripserunt, saepe inter se confusa sunt; sic est *ΕΠΙΣΤΕΝΗΣ* ap. Dorvill. Sicul. p. 530 pro *᾽Ερισθένης*. V. 33 *᾽Οξούμαχος* (Ahr. II p. 519) novum est nomen. Eurymachus Theb. apud Herodotum et Thucydidem habetur, Astymachus Platae. ap. Thuc., Mnasimachus Lebad. ad C. J. n. 1575. 9, Clitomachus, v. Pap. al. V. 34 *Καλλιώνδας* (Ahr. II p. 525) descendit a *Καλλίων*, quod in usu fuit iuxta *Καλλίας* ut *Μνασίας Μνασίων*, *᾽Αρχίας ᾽Αρχίων*, *Πυρρίδας Πυρρίδιων*, *᾽Αριστίας ᾽Αριστίων*. Ib. *Μυρρίχω* v. ad n. II. 13. *Μύρριχος* Boeotus habetur ap. Polyb. XXIII. 2, 16 (Boeckh. I p. 726. a), quod si idem est nomen, conferri potest *ΧΑΙΡΡΟΝΕΑ* n. 1679. Contra ea Boeoti dixerunt *Πύριχος* (tit. Ross. Thisp.) pro *Πόρριχος* opinor, et *Παρησία* n. 1603. 7 pro *Παρρήσια*. Vide etiam Lobeck. Patholog. p. 222 de scriptura *Μύρρινα* et *Μύρινα*.

IV.

Copis (hodie *ἡ Τοπόλεια* Ulrichs. p. 203. n. 19) fragmentum catalogi militaris, quo praeter archontem, duo polemarchos, lochagum et scribam peltastae XVIII recens conscripti recensentur, Ulrichs. p. 199, qui p. 203 n. 21 tantum versum septimum attulit:

ΤΟΛΗΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ

τοὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας.

De praepositione *ἐμ* vid. Ahrens. II p. 525, et ad nomen *πελτ.* confer inscript. Rosettan. v. 7 *πιεροφόροι*. Letronneus ibi laudavit nomen Cercidae *βακτροφόρας* (Diog. Laert. VI. 76) et, cui id debet, Lobeckium in Wolfii Litter. Analect. III. 56.

B. Ad titulos Boeckhianos.

N. 1562 repetiit Leak. Trav. in the north. Gr. tab. XV n. 70 et minusculis v. II p. 457. *Λωροθίω* v. 2: *Λωροθία* tit. Ross. Lebad. *Λιουσκορίδα* v. 4 pro sano habet Fr. Graefus, quem A. Dieterich collega meus mihi indicavit. Ille ita (Die Einheit der Sanskritdeclination mit d. griech. u. lat. Erste Abth. St. Petersburg 1843 p. 25) — „bemerkenwerth bleibt es, dass im Griechischen kein vollständiges *ovg* oder *ωg* des Genit. der sogenannten 2ten oder O-Declination dem *αg* der A-Declination entsprechend, sich erhalten hat, während dieselbe Endung sich in der 3ten Declin. unorganisch findet, wie *Λιουσκορίδα*, B. Corp. Inscr. p. 722. 6 (?) und in den Pronominibus *ἐμείωg*, *τιούg* etc. Apollon. d. Pron. p. 95.“ De *ἐμοῦg* Corinnae v. Ahr. I. p. 207. Sed illud vitiatum esse puto sive quadratarum sive Leakei errore pro *Λιογκορ*. Sic Anglus n. 1594. 8 dedit *ΕΙΡΩΛΙΑΣ*, ubi reliqui *iota*, quod ante *A* ponendum videtur, omittunt; et C. J. n. 661. 2 *ΔΙΟΥΜΗΛΗΣ*. Dioscuridas Athenienses composuit Papeus in lex. Ad v. 4 *Φυλίας* („locus in quem itur“) v. Gieseus Ueber d. aeol. Dial. p. 292, et idem ad *Φισοτελίαν* v. 5. p. 302.

N. 1563 *a* est apud Leak. p. XIV n. 60, initiis tamen versuum paulo aliter dispositis quam sunt in Corpore Inscr.:

ΣΑΡΧΟΝΤΟΣ

ΟΥΡΡΑΝΙΟΣ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ

ΤΟΝΚΗΣΓΟΝΩΣ

ΑΙΑΝΚΗ

ΑΓΑΝΚΗ

ΕΡΓΕΤΗΣ

V. 3 Leak. *ΙΕΡΟΚΑΕΙΟΣ*, sed usus Boeotorum requirit *IAP*, quod Boeckhius dedit, v. Ahrens. I p. 178; nec est quidquam confusione elementorum *E* et *A* frequentius. Frustuli *b* versus 1 non est in Leakei exemplo. In eodem v. 2 littera *A* super *E* initiali v. 3 posita cernitur. In *c* Leakeus prius *E* v. 2 non habet, nec *I* in fine v. 4. Minusculis dedit n. *a* et *b* tom. II. p. 447.

N. 1564 minuscul. ap. Leak. II p. 631. V. 2 lapidis scripturam *τιούχαν* tenendam fuisse, Ahrensius docuit II p. 519. Idem v. 4 recte, opinor, scripsit *Αγέδικος* (i. e. *Ἡγησίδικος* Pap.) I p. 182. Ad *Δαφίταιο* conf. Lud. Dindorf. in Steph. Thes. Par. II. 3. 919 C.

N. 1565 V. 2 *ἔδοξε τῷ δάμῳ* sc. *Βοιωτῶν*, Boeckh. p. 738. b: tit. ap. Ulrichs. p. 43 s. Welcker. Mus. Rhen. 1842 p. 213 n. 22 *πεζοὶ δ' ἱππῆές τε γέρας θέσαν, οὐδ' προέηκεν* || *δάμος ὁ Βοιωτῶν* —. V. 12 conieci *Τιμομ[ε]ίλω* Anal. Epigr. p. 146;

pro . ΟΙΩΝΟΣ vide num fuerit non Πτωϊωνος, quod ibidem proposui, sed Θίωνος. V. 14 placet Ahrensii (II p. 522.) emendatio Ἰππίαο Εὐμαρίδαο: ΠΗΠΛΙΟΣΥΜΑΡΙ. ΑΟ prae Boeckhiano Ἰππίδος propterea, quod iam non est, cur litteram E nominis Εὐμ. excidisse statuatur. Nam per se forma Ἰππίς a Boeotis abiudicari nequit: Πίσις Θεσπιεύς Plutarch. Demetr. 39 i. e. Πεισίας, id. Amator. 2; Μᾶτρης ὁ Θηβαῖος Phot. bibl. p. 148. b. 1 Bekk., = Ματρίας, Ματρέας; Πόλυμης pat. Epaminondae, Πολυμίας C. J. n. 1771. 11. Ahrensio I p. 188 diphthongus in καί et Αἰτώναιο v. 13 suspecta est. Et pro hoc quidem conicio X]αι[ρ]ών[δ]αιο: in lapide esse traditur >ΑΙΤΩΝΑΟ; diphthongum ferendam puto.

N. 1567 et titulos in eodem lapide scriptos n. 1594 et n. 1607 Locrorum esse Ozolarum, acute Ahrensius perspexit I p. 235 not., Curt. Anecd. Delph. p. 22. Quo casu marmor ad Asopi viciniam delatum sit, non patet; simile quid habetur in titulo n. 4288 ubi v. Franz. v. III p. 154. b, et Boeckh. lem. n. 2329 v. II p. 250. Ad v. 4 Κλεογένης Ἀλιθίου Αἰγιεύς in Vindic. Onomat., Numburgi 1843, p. 14 contuli Ἀλιθίου Ξενοφώντος Αἰγία ap. Polyb. XXVIII. 10, 9. 16, 3.

N. 1568 v. 1 nomen Αμοτοίδαο genuinum esse, aegre mihi persuadeo. Quodsi Rosei lectio ΑΜΟΙΤΟΔΑΟ, unde olim Boeckhiius Αμοινάδαο (Ανεμοίτας) effecerat diphthongo ΟΙ in Υ non mutata (Ahrens. I p. 193), nullius est auctoritatis: gravior mendam subesse et pro ΑΜΟΤΟΛΙΑΟ ponendum esse Αμο[χλ]ίδαο suspicor, vid. ad n. III. 14. Tum Boeckhiius in verbis: ἱαρειάδδοντος Ἀντιχαρίδαο Ἀθανοδώρω ΑΡΙΟΛΙΣ Αἰ μελιχίν p. 740 coniungit ἱαρ. cum Αἰ; sed mihi ea ratio hanc ob causam minus placet, quod iam nomen proprium interpositum est contra morem: n. 1570. a. 1 ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου, n. 1587. 4 ἱερατεύοντος τοῦ Αἰὸς τοῦ Σωτήρος Θεομνήστου τοῦ Παραμόνου. Nec satis ex usu verbum ἱαρειάδδειν adscisceret dativum (tit. Tithor. I. 2 Mus. Rh. 1843 p. 553, II. 2 p. 554, IV. 3 p. 556, V. 3 p. 557, VI. 2 p. 558), quum genitivus certe multo saepius sequi soleat; v. exempla plurima in Anal. Epigr. p. 67. Igitur, dum praestantior medela reperitur, Osannianum (Syllog. p. 188 n. 45) ἁ πόλις (sc. ἀνέθηκε) amplector. Ad ἱαρειάδδοντος vero facile Αἰ retracebitur. V. 4 et 7: vid. ad n. III. 8; Ζεὺς Μηλώσιος C. J. n. 2418 v. II. 355. b, Lobeck. Pathol. 430, Ahr. I p. 185. Idem I p. 181 v. 7 ΤΥΟΥΘΝΙΕΣ dedit τὸ θύοντες (Boeckh. θού.) et v. 10 bene ἐὶ (i. e. ἦ) πὰρ τὸ [ἱα]ρ[όν] v. I p. 184 n. 6. Quod vero Gieseus l. l. p. 409 (Franz. El. Ep. 55) incertum esse dicit, utrum ἱαρος an ἱαρος Boeoti pronunciaverint, eam dubitationem mihi tollit titulus Orchom. Stephani

n. 52 *ΗΛΩΝΙΑΣ* i. e. puto *Ἰα[ρ]ώνδας*; sic doricum quoque *ΗΛΑΡΟΝ* in galea Hieronis C. J. n. 16. 1, et *Ἰαροφῶν* ap. Franz. El. Ep. Gr. n. 17 p. 56, ubi forma est spiritus antiqua. Rem ipsam, quae dedicatur, nominari arbitror v. 8 ὅπως ἔχωνθι τῶν πολιτῶν τὸ θύοντες τῷ Διὶ τῷ μελιχίν *ΟΧΛΑΤΙΧΡΕΙ-ΕΙΣΟΗΓ* || *ΤΙΜΥΚΑΤΑΣΚΕΥΑΤΤΗ* : *φιάλη χρεῖσθη ἐντίμω, κατασκευάστη κτλ.* quemadmodum est n. 1570. a. 30: *κατασκευάσαι τῷ θεῷ (Ἀμφιαράω) φιάλην χρυσῆν.* Diphthongus *ει* infinitivi *χρεῖσθη* a lapicida male duplicata fuerit (*ΟΣ* n. 1577. 11); ipsum autem *ει* recte habet, nam doricum est *χρησθαι*, Ahrens. II p. 131 coll. v. I p. 182. 2. *Ἐντίμω* est „pretiosa“, Steph. Thes. III. 4. 1170 D., et conf. C. J. n. 2852. 18 *ἵνα ἔχητε σπένδειν καὶ χρᾶσθαι* — ἀπεσταλμένη τῆδε πολιάνθη v. II p. 552. b. *Κατασκευάστη* est infinitivus aoristi, Ahrens. I p. 209 n. 2. Tum fuerit v. 9 *κ[τ]ῆ θέμεν* ἐν τῷ ἱερῷ ἐὶ παρὸς τὸ ἱερόν [*ἔπα κα*] *δοκίει κάλλιστον* [*εἶμεν*].

N. 1569 a, quam inscriptionem Boeckhii egregie tractavit, repetiit Franzius El. Ep. Gr. n. 74 p. 192 sqq. et Leakeus minuscul. II p. 634 coll. p. 154. V. 1 de origine nominis mensis *Θειλουθίω* v. Ahrens. I p. 173 n. 6. V. 2 nomen *Ἀρχίαρος* esse idem quod *Ἀρχίερος* (Boeckh. p. 740. a, Ahrens. I. p. 178) ideo pro incerto habeo, quod ipsum *Ἀρχίερος* probatum non video. Comparaverim potius nomina *Καλλίαρος*, *Μεμβλίαρος*, *ᾠλίαρος*, Lobeck. Patholog. p. 257. Sed cave corrigas *Ἀρχίατρος*. V. 7 scrib. *παρὸς Εὐφρονα*; typheta male *παρὸς Εὐφρ.* V. 31 *τε-θεῖσας* Ahrens. I p. 204. V. 35 Gieseus p. 325 suspicatur scribendum esse *ἀποδεδόάνθι*. V. 49 verbum *πράτ[τ]η* dubium videtur Ahrensi I p. 176 et 209. V. 54 *ἔμπρακτος* v. Curt. Anecd. Delph. p. 44—5. Ibid. b. 8 Boeckh. *Ἄνθιππος*, pro quo et *Ἐ[ν]θιππος* fuisse posse Franzius censuit l. l. p. 198; idem diu est quod vidi, quamquam in lapide tam lacero mutare quidquam nolui, Specim. Onom. Gr. p. 44. Osannus contra: *ΑΜΦΙΠΠΟΣ*, quae eadem varietas est in appellativis *ἀμφίππος* et *ἀνθίππος* ap. Diod. Sicul. XIX. 29, ubi v. Wesseling. v. V. p. 282 Lud. Dindorf.

N. 1569 c attigi in Spec. Onom. Gr. p. 111 sq. De Probasia vide etiam Ahrens. II p. 516, Unger. Theb. Parad. p. 101, Brandis. Mittheil. neb. Griech. I p. 242, Stephani Reise d. e. Geg. d. n. Gr. p. 66, Leake Tr. in the n. Gr. v. II p. 142, Forchhammer. Hellen. v. I p. 186. V. 8 *Τιμόλα* Ahrens. II p. 522. V. 11 *τὸν ὄρον τὸν ἐν τῇ ΔΟΥΓΛΑΣΙ*, v. 15 *ΔΙΟΥΣΙΛΙΔΟΣ* (Boeckh. *Διωνουσιάδος*): an utroque loco fuit *Λιουσιάς* i. e. *Λουσιάς* (Ahr. II p. 519), nomine a verbo *λούειν*

ducto? V. 15 Ahr. I p. 181 πορπουλ. e πορπολιάδος corruptum censet.
V. 17 lapidis EYΛΟΜΟΝ εὐδομον non displicet eidem I p. 174.

N. 1570. Cum eo quod decretum, quo vasa Amphiaraii sacra refici iubentur, communis est Boeotorum concilii, bene conveniunt haec Diogenis Laertii II. 142: διέτριβεν (Μενέδημος) ἐν Ὀρωπῷ ἐν τῷ τοῦ Ἀμφιάρεω ἱερῷ· ἐνθα χρυσῶν ποτηρίων ἀπολομένων, καθά φησιν Ἐρμιππος, δόγματι κοινῷ τῶν Βοιωτῶν ἐκελεύσθη μετελθεῖν. Nam δόγμα κοινὸν τ. Β. idem est quod δόγμα τοῦ κοινοῦ τ. Β. Unde patet, commune Boeotorum vel aliquot saeculis ante quam inscriptio 1570 composita est, res Amphiaraii, quod prope Oropum fuit, curasse. Alterum Amphiaraium in Thebarum vicinia exstitisse, quae Muellerei, Boeckhii p. 751 et Disseni est sententia, Ungerus negavit Theb. Parad. p. 415.

Lat. a v. 2 pro Πίργης (i. e. Πίργης si Osannum audis) Koehlerus ΠΥΡΓΗΣ et ΠΗΡΓΗΣ et eiusdem schedae alterae lat. b 2 ΠΥΡΓΗΣ, unde Πίργης conciliis collatis Πυργεύς, Πυργίων, Πυργῶ ap. Papeum. V. 4 τραπέζης: Lobeck. Aglaoph. p. 1084. V. 5 ἐπισκευῆς χρεῖαν ἔχειν: v. 23, Ross. II n. 169. 8. ἀνοικοδομηθήμειν τὰ ποτιδόμενα ἐπισκευᾶς, III n. 311. B. 9. 31, tit. Rosett. v. 34 τὰ προσδόμενα ἐπισκευῆς προσδιωρθώσατο, C. J. n. 2349. d. 4 χρῆζοντα ἐπανορθώσεως ἐπεσκεύασαν. V. 50 in ἐνοχοὶ ἔστωσαν τῷ κατὰ τὸν τῆς οἰκονομίας νόμῳ Boeckhius quadratarium aliquid turbasse censet; nescio an emendari oratio possit scribendo: τῷ κατὰ τ[ῶ]ν τῆς οἰκονομίας νόμῳ „obnoxii sunt legi quae est de iis quae ad administrationem spectant“. De praepositionis usu v. Krueger. Gr. Sprachl. II p. 294 n. 24 adn. 2 et Bernhardt Syntax. p. 239.

Lat. b v. 9 pro Λέων Αἰτωλός fortasse Λέων corrigendum est: certe id nomen illic aliquoties reperitur, vid. Ross. Inscr. Ined. I n. 70. 1., Curt. An. Delph. n. 45 p. 78. Sic pro Λεοντίσκου scribendum videtur Λεοντίσκου in tit. Hypat. n. 195 ap. Curt. Inscr. Att. XII p. 32. V. 16 Μέλανος προσώπιον: de donariis Amphiarao propter medicationem oblatis cf. praeter Boeckhium p. 752. b etiam Boettiger. Id. z. Kunstmyth. I p. 89 not. 2, Bergk. ap. Meinek. Fr. Com. II p. 950, Jacob. Grimm. Deutsche Mythol. p. 1131. Μέλανος Lobeckio Paralip. p. 139 est nominativus; sed quum statim sequatur Βοῖσκου προσώπιον et Φιλίας τιτθός, et quum v. 24 sit: Κλεονόης — Μέλανος — Ἀντιμάχου, pro genitivo nominis Μέλας (Anal. Epigr. p. 197 sq.) accipere malo. V. 19 -πωνος αἰδοῖον: Bergk. l. l. p. 951 cum editore p. 753. a Κή]πωνος, Osann. Syll. p. 221 .ΤΕΩΝΟΣ Ἐτεῶνος; Evansii ΓΩΝΟΣ et Koehleri ΓΓΩΝΟΣ ducunt ad Ἴππωνος, de

quo nomine v. ad n. II. 8. V. 27 *Σιμάλης*: Lobeck. Patholog. p. 98 n. 38, Anal. Epigr. p. 195. V. 30 desidero *Πτωί[ω]νος*. V. 31 *Κολλύρας*: Lobeck. Patholog. 274, *Σεμίδαλις* Athen. VII. 242. D, *Ἄρτος* id. III p. 108. F. Ibid. *Προσόδου* (v. 47) utrum descendat a *Πρόσοδος* an a *Πρόσοδον*, nemo facile dixerit. Mulieris nomen ex lapide Hymettio E. Curtius probavit Inscript. Att. XII p. 25. Alia, quae huc pertinent, sunt *Πίδανον* in tit. Rosii ined., *Σύνφορον* C. J. n. 1664 ex novo eiusdem apographo et fortasse n. 857; *Ἐπαφρόδειτον* n. 1745 de quo dubitabat Boeckhiius p. 854. b; *Ἵνασιφόρον* Ulrichs. tit. Tithor. V et VI Mus. Rh. 1843 p. 557 et 558, Curt. Anecd. Delph. n. 9, et fortasse C. J. n. 2317. k. A. 8 p. 1059 *σὺν γυναικὶ σεμνῇ Ἵνασιφόρῳ; ἢ Μύρτον* n. 2817. 32 et n. 3173. B. 25 *Κοσκωνίας Μύρτον* (an *Μυρτίον*? lap. ΜΥΡΤΙΟΥ); *Χρῦσον* n. 2842. 6 ubi editor *Χρῦσ[ι]ον*?; *Ἀτάραχον* n. 3323. 1; *Τρύφερον Παραμόνου* n. 2146, nisi recte Boeckhiius v. II p. 176. b supplet *ἀνέστησαν οἱ δεῖνες*; *Λάμπρον Στυφαλία* n. 2322. b.³⁸) p. 1045. b; *Πρᾶτον* n. 1706. 3, Curt. An. Delph. n. 33; *Ἰλαρόν* ap. eund. n. 25. V. 50 *χῆμα*: Lobeck. Paralip. p. 420.

N. 1571 est ap. Leakeum n. 32 tab. VII coll. tom. II p. 132. Eius apographum quum et ipsum multis locis vitiatum sit, integrum hic repetere malui, quam novum ex eo et Pocockei schedis conficere.

ΟΞΕΤΗΠΟΛΙΑΕΒΑΛΕΙ

... ΑΝ . Ο . . . . . ΤΟ . . . . . ΡΕΦΩ-----

----- ΡΟ ----- ΡΙΩΝΟ-----

ΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑ . . . . . Υ . ΑΣΔΕΚΑΚ

5 ΚΗΟΣΤΙΣ . ΕΙΚΑΤΑΒΕΒΑΩΝΑΝΤΙΘΕ

ΟΝΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΩΝΕΛΑΥΤΑΣΔΕΚΑ . . .

ΜΕΝΑΥΤΩ . ΕΝΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ . ΥΝΤΑ . ΓΡ

ΚΑΙ . ΚΕΛΟΝΟΝΒΑΣΙΛΕΥ . ΚΑΤΑΒΑ . . . .

. ΟΝΥΠΕΡΑΥΤΟΣΑΥΤΩΑΝΕΘΕΙΚΕ . . . ΤΗΣ

10 ΑΡΜΟΙΒΛΕΟΙ . . . ΚΑΤ . . . . . ΕΝΙ . . ΔΑΣΔΑΜ

ΑΠΕΛΛΑΝΕΥΣΚΑΤΑ . . . ΑΝΕΘ . . . . ΑΡΓΥΡΙΩ

ΡΙΣΜΝΑΣΤΗ . . ΜΑΧΟΣ . ΟΛΕΜΑΡΧΟΥ . ΩΡ . ΕΥ

ΕΚΚΥΤΕΝΙΟΥΤΡ . ΦΩΝΙΩΙΕΝΤΟΝΟ . . . ΥΡΟΜ

Δ . . ΚΟΥΣΔΥΟ . . . . . ΚΑΙΔΕΚΑΠΕΝ

15 ΤΕ . ΔΙΣΙΩΝ . . . . . ΙΟΣΤΡΙ

ΔΡΑΧΜ . . . . . ΠΕΝΤΕ

. . ΑΜΡ . Δ . . . . . ΟΣ . Δ . .

	KONEYANOIΛΑΣ	ΟΣΛΟ . ΟΣ
	ΕΒΛΟΜΕΙΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΣ	ΙΛΑΣ
20	ΔΑΜΕΑΤΗΝ	ΑΝΔΡΙΩ
	ΕΥΑΝΟΙΛΑΣ	ΕΙΚΟΝ
	ΔΡΑΧΜΑΣ	ΑΡΓΥΡΙΩ
	. . . . .	ΠΥ . . ΙΝΙΚΟΣΦΛΙΟ
	ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΟΣΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣ	
25	ΠΥΘΩΝΙΚΟΣΦΛΙΟΚΡΑΤΕ	
	ΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣΗΟΥΘΟΝΙΚΟΣΤΑΝΑ	
	ΓΡΗΟΣΦΛΙΟΚΡΑΤΕΙΟΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑ	
	. . . . .	ΡΟΥ . . . . .
	ΠΕΝΤΕΣΤΑ	ΚΑΑ . . . . .
30	ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΧΑΛΚΙ	
	ΑΣΚΛΑΠΗΛΛΑΣ ΞΗΝΟΔΟΤΩ	
	ΤΕΣΤΑΤΗΡΑΣ	
	ΕΥΑΝΟΙΛΑΣ	
	ΑΡΓΥΡΙΩΝ	
35	ΑΓΛΙΟΣ	

„There are several Lines more, but a few Letters only at the beginning of each eare preserved“ Leak.

V. 1 fuerit Ἀγαθῶ τύχη· ἔδ]οξε τῇ πόλει Λεβαδει[ήων; facile intelligitur, decretum haberi de recensendis pecuniis, quae in Trophonii potissimum thesauro depositae vel dedicatae erant. De Λεβαδειήων v. infra ad n. 1588. 1. V. 2 litterarum reliquiae monstrant τῶ Τροφονίω, quod Boeckhius coniectura sagaciter assecutus erat. Nolui autem ex Pocockianis ΟΠΙΣΦΩΙΟΙ exsculpere τοῖ Τροφονίωι (Ahr. II. p. 520, I p. 194): nam Leakeus v. 13 habet ΩΙ. De ipso Trophonio v. Bergk. Comm. de reliq. C. A. A. p. 214 sq. V. 4 ex ambobus apographis iam prodit: δέκα δραχμάων εἰλητάς, et id quoque nomen (v. 6) editor feliciter restituerat. V. 5 in ΚΑΤΑΒΕΒΑΩΝ, (Pocock. ΚΑΛΑcta), ubi Boeckhius κατὰ βίβλον coniecit, potest Lebadeae mentio latere. Tum ἀνέθεικε παρὰ τὸν θεόν? Ροc. ANTEΘΕΙΚΗΛΑ. V. 6 δέκα δραχμάων εἰλητάς δέκα; quod ap. Ροc. accedit ΗΛΑΦΕ fuerit ἱεράς, an Τροφονίω; V. 7 ἐν (? = εἰς Ahr. I p. 213) τρία τάλαντα. Statim si cum Leakeanis ΤΑΛΑΝΤΑ. ΥΝΤΑ. ΓΓ || ΚΑΙ. ΚΕΛΟΝΟΝΒΑΣΙΛΕΥ. conferantur Pocockei elementa: ΤΑΛΑΝ... INT.. ΓΚΗΛΙ || ΚΑΣ. ΕΛΟΝΟΝΒ-ΙΤΑΙ, haud dubie efficitur: Ἀμύντας Ἀριδαίου Μακεδόνων βασιλεύς. Amyntae Π patrem Ἀριδαῖον appellat Georg. Syncellus p. 262 D et 263 A s. p. 500 ed. G. Dindorf. (et filios Amyntas habuit

Menelaum et Aridaeum, Justin. l. l.), *Μενέλαον* Aelianus Var. Hist. XII. 43 et Justinus VII. 4. Apud Diod. Siculum XV. 90 est Ἰώντας Θαδύαλέου, ubi L. Dindorfius coniecit ὁ Ἰριδαίου (-έου) cll. ΘΑΡΡΑΛΕΟΥ et ΟΑΡΙΑΛΕΟΥ. Hic Ἰριδαῖον ego praetuli, quod Pocockei litterae addicere videbantur. De Amynta autem v. Clinton. East. Hellen. p. 240 — I Krueg., Flathe. Gesch. Maced. I p. 34, Brueckner. Koenig Philipp S. d. Amynt. p. 17.

V. 9 ἐπεὶ αὐτὸς αὐτῷ ἀνέθεικε cf. Ahrens. II p. 274, Curt. An. Delph. XVI. 17, Jacobs. ad Philostr. Imag. p. 69. 12, Hermann. ad Soph. Electr. v. 1488, Wagn. ad Virg. Aen. IV. 233. Nec super ipse sua molitur laude laborem, quem iam Schneidewinus contulit in Allg. Litt. Z. 1844 p. 520. V. 10 et 11 Pocock.

ΑΣΙΚΥΙΛΑΡΧΕΝΑΥΙΑΛΙΑΝΕ || ΑΓΕΛΛΑΝΕΥΣ

Leakeus: ΚΑΤ . . . . ENI . . . . ΔΑΣΙΑΜ || ΑΠΕΛΛΑΝΕΥΣ

Ab initio suspicor *Φίκατι*, v. n. 1569. 39, n. 1575. 2. Tum Boeckhius Ἰριδαῖον, probavique cum Ahrensi (I p. 171) Anal. Epigr. p. 121. Non nego tamen, in hominis Achaei nomine diphthongum iam suspectam mihi videri. Quodsi in alterutro apographo Ἰριδαῖος Δαμῆα esset, libenter reciperem. Ceterum idem homo est, opinor, v. 19 et 20 (-ίδας Δαμῆα), si quidem ex Pocockei *ΤΗΜΟΣΑΥΡ* (Leak. *ΤΗΝ-*) fingi licet *ΠΕΛΛΑΝΕΥΣ*: vid. infra ad C. J. n. 1593. 15. Formam vero *Δαμῆα* (pro -έασ) in homine peregrino ferendam esse Ahrensius monuit I p. 203; *Διοσκουρίδου Ἀλεξανδρεῖον* tamen est n. I. 4 V. 11 καὶ αὐτῷ ἀνέθεικε ἀργυρίῳ || τ]ρίσ μνάς, editor αὐτόν, sed genitivus (Bernhardy Synt. p. 239) spatium commendatur angustiore in Leakei apographo. V. 12 — 5:

Τη[λέ]μαχος Πολεμάρχον [Δ]ωριεῖ[ς]
ἐκ Κυτινίου Τρ[ε]φωνίῳ ἐν τὸν [θ]ησαυρὸν
δαρικοῦς δύο, [δραχμὰς ἑκα]τὸ[ν] καὶ δεκάπεν-
τε .

Haec dedi adhibita lectione Pocockei:

ΤΗΑΣ . . ΟΣΠΟΛΕΤΑΡΧΟΜΟΡΙΕΥ
ΕΚΚΥΗΝΙΟΥΤΡΟΦΗΩΙΕΝΤΟΝΟΗΣΑΥΡΟΝ
ΔΑΡΙΚΟΥΣ . . . . ΑΙΛΑΤΟΙΚΑΙΔΕΚΑΠΕΛΙ
ΤΕ .

V. 13 ἐκ dubium visum Ahrensi I p. 214 iam duplici auctoritate munitum est; nec cum illo II p. 516 δεκάπεντε requiro. Πέντε ap. Leakeum est v. 16 extr.

(Pocock. *INTI*), v. 29 (Poc. *NENTE*) et fortasse v. 32 (*TE L.*, *TI Poc.*).
 Ib. *Τρεφονίω* dedi ob v. 2. *Θεισανρόν* ut *στατειρας* mavult Ahrens. I p. 185.
 In transcurso ad Pocockei *ΜΟΠΕΥ* v. 12 annotare detur, in titulo Boeckhii
 n. 478. 5 pro *Μωρίωνος* ad novi apographi fidem *Λωρ.* scribendum esse. Tum
 v. 15 nomen *Αισίων*, per se illud bonum, incertum esse scriptura Leakei
ΑΙΣΙΩΝ monstrat. In fine: *τρι[άκοντα] δραχμ[άς]*. V. 17—8: *δ[α]ριζόν.*
 V. 18 ex ambobus exemplis *Εὐαν[θ]ίδας Μικ[ρ]ίωνος Λο[κ]ρός || ἑβδομείκοντα*
δραχμ[άς], v. 21 idem homo et *[ἑβδ]ο[μ]είκον[τα] || δραχμ[άς] — σ[τα]τῆρας* ἀργυ-
ρίω. V. 23 *Πυ[θ]όνικος Φιλοκράτειος Ταναγρῆος δέκα στατῆρας || Πυθόνι-*
κος Φιλοκράτειος Τ[α]ναγρ[ῆ]ος || δέκα στατῆρας. *Πουθόνικος Ταναγρῆος*
Φιλοκράτειος τριάκοντα [σ]τατῆρας || ἀ[ρ]γυρίω. De *Φιλοκράτειος* (non *-ιος*)
 v. Ahrens. II p. 527 et de *Ταναγρῆος* id. II p. 520; formae *Τ[α]ναγραῖος* ap.
 Pocock, v. 25 non confido. V. 29 *πέντε στατῆρας* et v. 30 *Ἀριστίωνος Χαλ-*
κιδεύς. V. 31 duplex sigma nominis *Ἀσσυλαπιάδας* apud Pocock. (Boeckh. ad
 n. 1638 p. 795. b) in Leakei dissensu ego non defenderim. Ib. *Ζηνοδότω*;
 v. 32 *πέντε στατῆρας*, v. 33 *Εὐαν[θ]ίδας*, v. 34 *ἀργυρίω*. Denique v. 37
Φειδόλαω (editor *Φιλ[λ]ολ.*) videtur servandum fuisse: *Φειδόλαος ὁ Τίος* (corrig.
Ἀλιάρτιος) Plutarch. de genio Socrat. c. 4 coll. 5 sq.; *Φειδόλεως Ῥαμνούσιος*
 Demosth. XLII, 28, Analect. Epigr. p. 82, Lobeck. Pathol. p. 129 et 136; *Φεῖ-*
δος Theban. ex Ungerii emendatione Theb. Parad. 149 ap. personatum Plutarch.
 Narrat. Amat. IV collato numo ubi est *ΦΛΙΟ*; codices tamen manuscripti habent
Φοίδω et *Φοίδω*, v. Winckelm. p. 82 et 253.

N. 1573. 2 Ahrens. I p. 188 n. 2 *Ἐρμαῖω*; vid. tit. n. XII. 1.

M. 1574 commemoratur a Leakeo II p. 306 et ab Ulrichsio p. 199. V. 1 optime Boeckhii
θι[ός]: id. ad n. 2360. b v. II p. 1070. b, Curt. Anecd. Delph. n. 39. a. d.
 V. 2 *τοὶ ἀπεγράψαντο ἐν ὀπλίτας* recte emendavit Ahrens. I p. 188 n. 2, p. 213,
 II p. 517. Polemarchos duo inscriptos esse, affirmat Ulrichsius l. l.; hinc ap-
 paret, Cockerellum lacunas v. 4 et 5 iusto maiores signavisse. Legendum vide-
 tur *F]αναξι[ω]νος Σαών[δ]αο, Φα[ε]ινῶ Τιμανδρι[δ]αο*. Cur ad explendum spatium
 inter *N* et *A* exiguum *Σαώνδαο* maluerim scribere quam cum Boeckhio *Σαωνίδαο*,
 infra ad v. 17 exponam. V. 5 *Φαιινῶ* petii ex Leakei apographo tituli C. J.
 n. 1689. b. 3 (Trav. in the n. Gr. n. 99): *Βοιωτῶν ΦΑΕΙΝ-* ubi Boeckhii ex
 Koehlero *ΦΑΕ* habet. Noli vero in diphthongo *ει* offendere: ea, nisi me fallit,
 iure locum tenet. Nam *ει* a Boeotis non mutatur in *ι*, nisi ubi est *ει* in strictiore

Doride (Ahr. I p. 190); severior autem Doris in adiectivis in *εινος* non *ει* sed *η* videtur habuisse (Ahr. II p. 158). De accentu cf. Lehrs. de Arist. stud. hom. p. 292, Lobeck. Pathol. p. 189 n. 5. V. 6 teste Ulrichsio l. l. p. 203 n. 21 sic scriptus est in lapide:

ΔΟΧΑΓΙΟΝΤΟΣ ΦΑΛΩΝΟΣΠΟΛΥΚΡΗΤΩ

Hinc lochagum nanciscimur confirmarique digamma videmus, quod a Boeckhio sagaciter restitutum Gieseus l. l. p. 190 et 255 impugnaverit. V. 16 pro *ΑΝΤΙΓΩΝΙΟΣ* editor ^{Ἀντιγ[ό]μος}, fortasse recte; confer tamen n. 1608. f. 19 ubi ^{ἄρχοντος} *ΑΝΤΙΓΩΝΟΣ* etiam Leakeus dedit t. II p. 629. Quae si genuina est scriptura nec vera latet in lectione Clarkii *ΑΝΤΙΜΩΝΟΣ* (^{Ἀντιλέωνος?} ut ap. Curt. Anecd. Delph. n. 45), nomen ^{Ἀντίγων} hic quoque servandum videtur. Arbitreris autem, ^{Ἀντίγων} idem esse atque ^{Ἀντίγονος} ex corruptione irrationali, de qua egit Lobeckius Patholog. p. 506. ^{Ἐρίγων} (fluv. Maced., Strab. VII. fr. 47 Tafel, ubi Kramernus ^{Ἐρίγνος} dedit, Leipzig. Repert. 1845 p. 68) num huius loci sit, nescio. V. 17 *ΟΑΛΩΝΙΑΣ* in *Θαλωνίδα*s refinxi Anal. Epigr. p. 147; editor scripserat ^{Ἀπολλωνίδα}s, cui conferas C. J. n. 903 *Διονύσιος* | ^{Ἀπολλωνίδου} | *Ταναγραῖος*. Sed sive hanc sive illam probas coniecturam, fatendum est, terminationem patronymicorum et mox andronymicorum in *ωνίδα*s exeuntem usus apud Boeotos fuisse rarissimi. Ut mittam *Σαωνίδαο* v. 4, cui nihil tribuendum est, equidem certa exempla praeter id quod est C. J. n. 903 novi tantum duo: in tit. a Leakeo ad Thespias reperto legitur ^{Ἀριστωνίδε}s

^{ἦρωι}, ubi cave

praefigas *ἐπί* (Ross. tit. in. Thisb. ^{Ρούφω ἦρωι} et Thesp. ^{Ἀλεξάνδρω ἦρωι}), et ap. Diog. Laert. VII. 9 est *Φιλωνίδην τὸν Θεβαῖον*; sic enim scribi debere pro *Φίλον*. vidit Huebnerus v. II p. 738 coll. l. IV. 47. Accedit fortasse *Φιλωνίδα*s *Νικῶνος* in titulo Rossii ined. Thebano, si quidem eum hominem civem illius urbis fuisse probabile est. Sed infeliciter Rossius in tit. Attico (Kunstbl. 1840 n. 16) pro *ΑΡΙΣΤΟΝΕΙ*. . . Σ coniecit ^{Ἀριστωνίδε}s ^{Ἐμμενίδου} ἐκ [*Θηβῶν*, v. Anal. Epigr. p. 166. Nam et patria incerta est, et O. Muelleri apographum (Archaeol. Mittheil. a. Griech. I p. 128) habet *ΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚ*. ξ ^{Ἀριστόνευκος}. Contra vero plurima sunt nomina in *ωνδα*s, quae Ahrensiius II p. 525—6 composuit; sed pro *Αιαώνδα*s (Cic. de Legg. II. 15) Wachsmuthius Hell. Alt. I p. 709 coll. p. 732 n. 11 ed. 2 coniecit *Παγ*. Adde titulum Rossii ineditum Thespiens. *Πειθώνδα*s, Diod. Sic. XIII. 98 *Θρασώνδα*s ὁ Θεβαῖος, tit. Leak.

n. 33 (n. XI) Ἀσκών[δαο], de quo infra agam, Κλεώνδας Curt. A. D. n. 40, 4; Kraus. d. Gymn. u. Agon. p. 781. Nec prorsus me assentiri Ahrensi, qui I p. 214 rarius similia apud alios Graecos reperiri affirmat, significasse hic satis habeo. V. 18 Τανακόντιος: Lobeck. Patholog. p. 521. V. 19 si lacuna accurate notata est ΚΑ ΠΗΟΣ, fuerit potius Χαριῆος quam Καλλιῆος. V. 21 Ahrensius I p. 170 mavult Εὐδῆμων. V. 23 Εὐίστιος num sanum sit dubito. V. 26 Ἀμνίων? ut n. III. 34 Καλλιόνδας. V. 27 ΚΑΙΩΝ ΩΡΟ ΩΡΙΟΣ Κλιων Ἀσωποδώριος, de quo nomine Boeotis non infrequenti v. Pape. V. 28 Μελάμβιος tueri conatus sum Anal. Epigr. p. 201 coll. Polyb. XVIII. 3, 5 ἐπὶ τὸ Μελάμβιον προσαγορευόμενον τῆς Φαρσαλλίας. Fortasse tamen Μελάνθιος fuit. V. 32 Εὐφραμίδας: Εὐφ. Πούρῳ est in titulo Curtii ined. Orchom. Ibid. Σιανορίδαο, de quo iam Ahrensius I p. 173 dubitabāt, in Εὐανορίδαο mutandum videtur. Cognominis Thebanus est n. 1652. 4. V. 30 Ξενοκράτιος Ahrens. I p. 190, 285. V. 31 Τηλιδώρ[ι]ων mihi ut Ahrensi I p. 185 suspectum est. V. 33 ΑΡΓΟΥΝΙΩΝ ΝΙ ΣΝΛΛΑΟ: Ἀντιγενίδαο? Cum Ἀργουνίων conferas nomen Ἀργυνῶς, quod Boeotus gessit ab Agamemnone amatus, v. Stephan. Byz. s. v., Plutarch. Gryll. 7, Athen. XIII. 603. D.

N. 1575 Leakeus tab. VI n. 30 (coll. II p. 132) versus 1—3 dedit:

ΧΑΡΟΠΙΝΩ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΒΟΙΩΤΟΙΣ ΛΕΒΑΔΕΙ. ΟΙΣ ΔΕΚΑ
 ΟΤΤΙΟΣ ΙΚΑΤΙΓΕΤΙΕΣ ΑΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟ
 ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
 et v. 14 ΘΕΟΔΩΤΟΣ ΗΠΙΛΑΡΧΟΣ.

L. Stephani vero, qui inscriptionem editam esse ignorabat (p. 69), quum sarcinis iam collectis totam non posset transcribere, haec tanquam initium et finem exhibuit:

ΔΕΙΗΟΙΣ ΗΝΕΤΟ ΠΛ ΟΠΙΝΩ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
 ΣΙΟ ΑΡΙΣΤΩΝ ΦΛΑΟΚΡΑΤΙΟΣ.

Apertum est, in versu primo turbatum esse; nam is, quod ex aliis apographis constat, incipit a Χαροπίνω ἄρχοντος, desinit in Λεβαδειῶσι δὲ Κα -. Nec video, quomodo elementa ΗΝΕΤΟ ΠΛ cum Leakei Wheleri et Koehleri ΔΕΚΑ sive Sponii ΔΕΣΑ conciliari queant, nisi ΤΟ falso ex fine v. 2 ad primum a Stephano relatum esse censes. Utut est, non possum quin lectores moneam, Stephanium, quem ab archaeologis valde probari audio cuiusque itinerarium ipse non sine fructu et voluptate legi, in describendis titulis hic illic lapsus esse, scilicet

operae molestae et taedii plenae non satis assuetum. Quod quum iam C. Fr. Hermannus in libelli censura (Goett. Gel. Anz. 1844 p. 1337—48) significasset, manifesto docet titulus illius sextus collatus cum Ulrichsii apographo ap. Welcker. Mus. Rhen. 1844 p. 239, itemque titulus n. 49, quem non duobus sed quatuor versiculis constare schedae Rossii monstrant, tit. n. 38 *Λεντιλλάνου* p. 69, ubi in lapide esse *Ἐντιμανοῦ* G. Kramerus ap. Davidoffium n. XXVI p. XXVI fidem facit, et tit. n. 3 quem paulo plenior Rossius dedit in Intellig. z. A. L. 1844. n. 80. Sed hoc, de quo agimus, loco scriptura Stephaniana *ΛΕΙΗΟΙΣ* confert ad restituendam formam genuinam *Λεβαδειίους*, Ahrens. II p. 520, I p. 205. Tum fuerit *Καλλικράτιος*, n. 1576. 1. V. 3 *Διονυσόδωρος*: cognominis Boeotus est ap. Diod. Sic. XV. 95 cl. Westerm. ad Voss. de Histor. Gr. p. 433. Ib. *Φίδριαο* (lapis *ΝΙΠΛΙΑΟ*) Boeckhii satis probabiliter, quamquam certam esse emendationem non dixerim. Potes etiam *ΑΝΑΠΛΙΑΟ*: *Θεόδοτος Ἀνδρέου* est in tit. Boeot. Curtii inedito. V. 4 Whel. *ΜΝΑΣΙΑΛΕΙ*, Spon. *ΜΝΑΣΙΑΛΕΣ*, Koehlerus omisso *ΑΡΗΚΩ*: *ΜΝΑΣΙΑΒΗΛΑΝΟΣ*, Boeckh. *ΜΝΗΣΙΑΛΕΣ-ΑΡΗΚΩΣΥΛΑΝΟΣ*: *Μνασιάδας Ἀρηίχου*. Ahrens. I p. 184 n. 5 corrigit *Μνασιάδεις*, nomen ex *ἀνδάνω* aut *ἠδής* compositum esse statuens ut *Θυμάδης* n. 1601. Mihi ea ratio minus placet, nam in *Θυμάδης* patronymicum agnosco quod andronymicum factum est, qualia sunt in Boeotis *Αιολάδης* Thucyd. IV. 91, *Καφισιάδας* n. II. 3, *Ἀλφιάδης* n. 1570. b. 50, *Κλεάδας* Herod. IX. 85 (non *Ἀλ.*, v. Wessel.), *Τελεσιάδας* Pind. Isthm. III. 63, *Φαράδας*? n. 1576. 5, *Κοροιαδάς* et *Κοροινάδης* v. ad n. II. 9. Sed quum et ipse de Boeckhiano *Μνασιάδας* dubitem propterea, quod Whel. et Spon. *ΛΕ* non *ΛΑ* in fine praebent, videndum arbitror, num forte fuerit *Μνασιακλεῖς*, v. ad n. I. 7. De *η* in *Ἀρηίχου* Ahr. I p. 206, nisi praestat *Ἀρ[ε]ίχου*; vide illum I p. 185. Tum nomen *Συλανός* defendi ut potui in Anal. Epigr. p. 149: pro Sponii *ΣΥΛ* Whelerus dat *ΕΥΛ*, unde conicias *Ἐύδαμος*, n. 1542. 3, n. 1576. 6, tit. Ross. Thisb. *Ἐύδαμος* | *χαῖρος*. | *Ὁμολώγης*, | *Καβειρίχου* | *χαίρετε*. V. 5 *Τυμασιθίω* scripsi l. l. p. 148, probavitque Ahr. II p. 518. Ib. *ΙΕΡΕΙΣ Ἰέρεις* Boeckhio est *Ἰέρης* pro *ἱερέης* (*Ἰεροίτας*, Sacerdos Lobeck. Pathol. p. 387, *Σακέρωτος* n. 3953, n. 4058. 2), qui aeolismus habetur sane in titulo Tegeat. C. J. n. 1513, confirmatus ibi etiam novo Leakei apographo Trav. in the Mor. v. III tab. I n. 1. Verum tamen quum boeotismus requirat *ΛΑΡ* (Ahr. I p. 178 n. 1), suspicor emendandam esse, mutatione fere nulla, *Γέρεις*: *Γέρης* Boeotus est ap. Strabon. XIV. 633 v. III p. 163 ed. Tauchn. et ap. Pausan. VII. 3, 3, ob eumque hominem malui *Γέρ.* quam *Φ]έρεις*

proponere. Tum: *ΑΜΙΝΙΑΣΣΑΟΛΑΣΙΧΩ*; in priore nomine pro Koehleri *I* altero Sponius et Wheler habent *T*, ut dubites, utrum cum Boeckhio *Ἀμινίας* (n. 1584. 10, 25 n. 1608. h. 36) an *Ἀμ[ύ]ντας* scribas; in quo ne diphthongum *ou* exspectes confer v. 3 *Λιονυσόδωρος* et v. 10 *᾽Ολύμπιος* (Ahr. I p. 181), et ad ipsum nomen titulum Rossii ined. (in muro eccles. Taxiarchi prope Coroneam) *ΑΜΟΝΤΑΣ*, sive *Ἀμώντας* sive *Ἀμόντας* fuit. Illud corruptum videtur. Patris nomen *Σαολασίω*, Boeckhio ipsi valde dubium, ex coniectura in hoc titulo fortasse non nimis audaci refinexim in *Σαυμείλω*, ut est v. 12 *Ξενοκλείς Σαυμείλω*. Confer

ΣΑΟΛΑΣΙΧΩ et
ΣΑΥΜΕΛΩ.

V. 7 *Ἀριστογείτων ΜΝΑΣΙΜΟΣ* (Whel. *ΛΙΟΣ*) *Μνασίμω* vel *Μνασίλλω* editor; equidem suspicor *Μνασί[ων]ος*, n. 1574, 17, 19. *Ἀριστογείτων*, sed Thebanus, artifex est C. J. n. 25. 3. V. 8 *ΚΑΙΜΝΗΙΩΝΟΣΚΑΡΑΙΧΟΣ* Boeckhii, si haec cum iis quae praecedunt coniungantur, scribi posse annotavit *Μνασίμω* (-ίλλω) *τοῦ καὶ Μνηίωνος*. Praetulit tamen, *ΚΑΙ* pro corrupto habere et solum *Μνηίωνος* ponere. Mihi id nomen, Ahrensio I p. 185 propter *η* suspectum, aequè falsum videtur esse atque *Μνηῖα* in Ulrichs. tit. Tithor. II. 1 Mus. Rhen. 1843 p. 554, ubi in lapide est *ΜΝΑΣΙΑ*. Legerim potius *Κλίων Νίωνος*, vid. n. 1574. 21 *Νιώνος*, 27 *Κλίων*, 31 *Κλιώνιος*. Ib. pro *ΒΡΑΝΙΑΣ* Boeckhii *Βρασίδης*, quamquam dubitanter. Si corruptum est nomen, possis etiam *Βραχίδης*: *Βραχᾶς* est n. 1613. 2 et n. 1626. 4, 11, cui si non multum tribuis — nam homo aequalis fuit Traiano — vetustius nomen *Βραχύλλης* (ἐκ *Βοιωτίας*) habetur ap. Polyb. XVII. 1, 2, XX. 5, 5. Et Boeotarcha ap. Pausan. IX. 13, 7 fortasse non *Βαρχυλίδης* (Schubart. et Walz.) sed *Βραχυλλίδης* dictus fuit; variae lectiones sunt *βαρχυλ(λ)ίδης*, *βραχυλλίδης*. *Μνασιμάω*: cognominis eiusdem urbis civis est C. J. n. 1936. 7. V. 10 conicias *᾽Ολύμπιος* (v. ad n. II. 9), sed confer *Καβίριος* ap. Leak. n. 53 s. Ulrichs. p. 249 n. 24, *Δημήτριος* s. boeot. *Δαμάτριος* n. 1583. 20 (n. 1628. 1 *Δαμάτριον* valde incertum esse, infra probare conabor), *Ἀπολλώνιος*, *Ποσειδώνιος*, *Διονύσιος*. V. 11 ad *Παμπύραο* cf. Ahrens. I p. 190, *Παμπύρης* Pap. in Lex. Ib. et v. 12 egregie Boeckhii dedit *᾽Οφελσίμω* (in lap. *ΕΙΜΩ*): Eustath. p. 1472. 32 *τοῦ ᾽οφέλλειν ἔστι καὶ ὄνομα παρὰ τῶ ᾽Οππιανῶ ᾽οφέλλιμος, ὃ τινες καὶ ᾽οφέλιμον ἔγραψάν αἰολικώτερον*, Lobeck. Patholog. p. 166. V. 13 pro *ΚΛΙΟΝΑΞ* (Boeckh. *Κλιώνας*) Ahrens. I. p. 171 *Κλιόναξ* fuisse posse annotavit.

N. 1576. 3 scribendum *Φιλαρχέοντες*, Ahrens. II p. 516 et p. 46.

N. 1577. 1 Ahrens. I p. 215 *Λιονυσίος*. V. 2 *ΞΕΝΟΚΛΕΙΔΗΣ* || *ΜΕΙΝΙΕΥΝΟΜΟΣ* fuit fortasse *Ξενοκλεί[ς] Ἰσμεινί[αο]*, *Εὐνομος*, ut in titulo Ross. Theb. v. 2 *ΜΕΙΝΙΩ Ἰσμεινίω* fuisse videtur vel *Ἰσμεινίαο*. In Boeckhiano *Ξενοκλείδης* vocalis η offendit; infra v. 6 est *Ἡρακλείδαο* a nominativo *Ἡρακλείδας*. *Ξενοκλείς*: n. 1575. 12, n. 1570. b. 33 (—έος). V. 3 *Σιφιώνιος* nescio an corruptum sit; coniecitur *Σι[μ]ώνιος*: Plutarch. Amat. 2 *Λυσάνδρα ἡ Σίμωνος* Thesp., Polyb. XXIII. 2, 15. V. 4 *Σπερχώνιος* (ΣΡ) recte, puto, Boeckhius; *Σπερχύλος* C. J. n. 3140. 15, *Σπερχίδας* tit. Lamien. n. 4, 4 ap. Curt. An. Delph. p. 15 sive n. 23 ap. Stephan. l. l., *Πολυσπέρχων*, quod nomen male in codicibus et editionibus haud raro sigma omisit. V. 6 *Καλλιχάριος* Ahr. I p. 190, 285. V. 7 Hypatodorus Erianthis fil., qui a Plutarcho commemoratur de genio Socratis 17, ipse quoque Thebas videtur patriam habuisse. V. 10 Proxenos Boeotos diligenter Meierus composuit, de proxen. p. 30 not. 282; *Προξένα* tit. Ross. Thisp.

N. 1578 Thebis in ecclesia S. Georgii, descripsit Leakens tab. X n. 45. A sinistra quominus plura legi possent, columella circularis lapidi imposita obstitit.

ΔΥΞΙΠΡΟΣ ΤΡΑΛΛΙΩΝΟΣ
 ΥΠΑΤΟΔΩΡΟΣ ΒΡΕΙΚΙΔΑΣ
 ΟΞΤΡΟΤΙΟΣ
 ΟΚΟΜΟΛΩ
 5 οΙΟΤΙΟΣ
 ΑΦΙΞΟΔΩΡΙΟΣ
 ΓΓΙΔΑΣ
 ΙΞΜΗΝΙΟΣ
 ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ
 10 ΝΕΙΞΑΡΕΙΤΙΔΑΣ
 ΔΕΞΙΠΡΟΣ ΜΝΑΣΙΞΤΡΑΤΙΟΣ
 ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΞΝΙΚΙΟΣ
 ΜΩΝΦΛΑΠΓΙΟΣ
 .....
 .....

V. 1 habetur in C. J. n. 1677 *Λύσιππος Τραλλίωνος*, ubi lacuna inter *ΟΣ* et *ΤΡΑ* cernitur nulla; patris tamen nomen iam est dubium. V. 2 *ὑπατόδορος Βρεικίδ[αο]*? Cognominis, sed filius *Ἀριστείδαο* est n. 1577. 7; nec *ΒΡΕΙΚΙΔΑΣ* et *ΑΡΙΣΤΕΙΔΑΣ* magnopere inter se differunt. V. 3 *Φιλοστρότιος*, infra tamen v. 11 *Μνασιστράτιος*; *Δαμοστρότιος* suspicatur Ahrens. II p. 517—8. Equidem

genninum esse α utroque loco arbitror. Philostratus Thebanus est n. 1583.
 24. V. 4 -o[s] 'Ομολω[ίχιος. V. 8 melius Pocock. Ίσμενιῆος, Ahr. II p. 520.
 V. 10 Χαρενίδαο : Ahrens. II p. 522. Primitivum est Χάρεϊς i. e. Χάρης.
 C. J. n. 219. 2 Theb.; Χαρητίδης Ath. Boeckh. Urk. ueb. d. Seew. d. Att. St.
 p. 99. V. 11 frustra Boeckhius: Μνασιβρότιος, sed v. 12 Ἀντιγένεις idem
 coniectura assecutus erat. Ib. Νικιῆος Ahrens II p. 520.

CLASSIS SECUNDA.

CATALOGI AGONISTICI ET DONARIA OB VICTORIAS DEDICATA.

A. Tituli qui non sunt in Corp. Inscr.

V.

Thespiis in colle antiquae urbi imminente aedes est S. Charalampi (Leak. II. p. 481). Ibi limini portulae ex ecclesia ipsa in adytum ducentis titulus inscriptus legitur, quem ex suis schedis E. Curtius edidit Mus. Rhen. 1843 p. 105—6, n. 6.

N

... ΤΑΚΤΑΛΑΙΟΣ

... ΣΤΑΛΛΑΡΟΜΟΥ

... ΟΝΕΙΚΟΥΑΝΔΡΑ ΔΙΔΥΛΟΛΡΟ

5 ... ΝΗΠΑΡΑΜΟΝΟΥΘΕΣΠΗΕΥΣΑΝΔΡΑΚΠΑΛΑΑ

... ΤΑΚΑΛΑΙΟΣΚΕΣΤΙΑΝΟΣΑΝΔΡΑΚΠΑΝΚΡΑΤ

ΑΚΤΑΚΑΠΟΔΑΛΩΝΙΟΣΟΚΑΛΑΡΑΥΚΟΣΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΟΠΛΑΙΤΟΛΡΟΜΟΥΣΟΜΟΛΟΙΧΟΣΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΘΕΣΠΗΕΥΣ

ΠΟΙΗΤΗΣΧΟΡΩΝ ΖΩΣΙ

10 ΜΟCΖΩCΙΜΟΥΘΕCΠΗΕΥC CYNΩPΛAI ΠΩ

ΔΙΚΗΦΛΑΟΥΙΟΣΚΑΛΡΟC ΠΩΔΩΚΕΛΗΤ

ΚΛΑΑΖΩΗΥΡΟΥΘΕCΠΗΕΥC<CYNΩPΛAI.

ΕΛΕΙΛΑΤΦΛΛΟΥΙΟΣΑΜΦΙΚΛΗΣΚΕΛΗΤΙ
 ΤΕΛΕΙΩΓΟΡΓΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
 15 ΑΡΜΑΤΗΠΩΔΙΚΩΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ . . . . .
 ΧΑΛΚΙΔΕΥΣΑΡΜΑΤΙΤΕΛΕΙΩΓΗΘΙΟΣΒΑΛΕΡΙ

Pro litteris *E* et *A* fuerit *Ε* et *Α*; supplementa, ubi nihil annoto, sunt Curtii.

- ἄνδρας πύκ]τας *T. Αἴλιος*.
 ἄνδρα]ς σι[αδ]ιαδρόμου]ς ὁ δεῖνα
 Δαμ]ονείκον· ἄνδρα]ς] διανλοδρό]μους
 5 . . . . ν Παραμόνον Θεσπιεύς· ἄνδρας παλα[ι-
 σ]τὰς Αἴλιος Κεστιανός· ἄνδρας πανκρατι-
 αστὰς Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Δραῦκος Φιλαδελφεύς·
 ὀπλειτοδρόμους Ὀμολ[ώ]ιχος Ἀλεξάνδρου
 Θεσπιεύς· Ποιητῆς χορῶν Ζώσι-
 10 μος Ζωσίμων Θεσπιεύς· συνωρίδι πω-
 λικῆ Φλαούιος Κλάρος· πώλω κέλητι Ἀγη-
 σίλας Ζωπύρου Θεσπιεύς· συνωρίδι [τ-
 ελεία *T. Φλαούιος Ἀμφικλῆς*· κέλητι
 τελείω Γόργος Ἀφροδευσιῶν Θεσπιεύς·
 15 ἄρματι πωλικῶ Μητρόδωρος . . . . .
 Χαλκιδεύς· ἄρματι τελείω Γ[ά]ιος Βαλέρι[ος].

Reliquias catalogi victorum in Erotidiis haberi, perspexit editor; cf. Boeckh. ad n. 1590 p. 772. a, Krause. Die Gymn. u. Agon. d. Hell. II p. 779 n. 4, et de singulis certaminibus n. 1591. V. 3 σταδιαδρόμους Curtius attulit C. J. n. 2758, ubi Boeckhius de α monuit v. II p. 508. a. V. 4 nomen exempli causa dedi: Δαμόνεικος Θεσπιεύς n. 1585. 10; Curt. Φίλον. V. 5 Παράμονοι in Boeotia sunt n. XII. 1 Lebad., n. 1587. 5 Acraeph., n. 1626, 1, 2, 8 Thisb., n. 1630. 2 Thesp., n. 1666 Orchom., tit. Rossii Coron. Π]α[ρά]μονε χαῖρε (ΠΑΛΑΜΟΝΕ), tit. eiusd. Thisb. v. 3, Leak. n. 62. 2 tab. XV Orop. et n. 83. 3 t. XVIII. V. 7 Δραῦκος ex numo Bithynio Papeus habet in Lex. V. 8 Curtii Ὀμολοῖχος ferri non poterat, v. ad n. II. 22. Ib. Ἀλεξάνδρου: tit. ined. Rossii Thespiens., commemoratus etiam a Brandisio Mittheil. ueb. Griechenl. I p. 238: Ἀλεξάνδρω ἦρωι. V. 9—10 Ποιητῆς — Θεσπιεύς litteris maioribus scripta sunt. Bene editor laudat n. 1586. 29 χοροῦ πολιτικοῦ. Ζώσιμος aliquis Θεσπ. est n. 1585. 5. V. 16 Curtius Γήιος.

VI.

Acraephae (Karditza) in ecclesia S. Georgii, ap. Leak, tab. XII. n. 51. Commemoravit Ulrichs. p. 243.

	ΝΑΡΟΥΘΗΒΑΙΟΣ	—	ἄνδρον Θεβαῖος.
	ΟΝ	—	ον
	ΝΟΥΑΚΡΑΙΦΙΕΥΣ	—	νον Ἀκραφιεύς.
	ΝΙΚΙΟΝ		τὸν ἐπιγίκιον
5	ΝΑΡΟΥΘΗΒΑΙΟΣ	5	— ἄνδρον Θεβαῖος.
	ΔΟΛΙΧΟΝ		ἄνδρας] δόλιχον
	ΟΥΑΚΡΑΙΦΙΕΥΣ		— ου Ἀκραφιεύς.
	ΔΟΛΙΧΟΝ		παῖδας] δόλιχον
	ΑΚΡΑΙΦΙΕΥΣ		Ἀκραφιεύς.
10	ΑΛΛΑΙΟΝ	10	τὸν παλαῖον
	ΑΜΙΠΠΟΥΑΚΡΑ		Ἀμιππον Ἀκραφιεύς.
	ΣΤΑΛΙΟΝ		στάδιον.

De Ptoiis (Boeckh. I p. 792. b) agi, sane est verisimile, quamquam Acraephae etiam Σωτήρια acta esse ex titulo n. 1587. 3 cognoscitur. Sed incertissima Ulrichsii est coniectura, qui inde, quod in hoc nostro titulo tantum Ἀκραφιεύς et Θεβαῖος victores recensentur, praeter ipsius urbis cives solis Thebanis in Ptois de praemiis certare licuisse suspicatur.

V. 3 Ἀκραφιεύς ut n. 1587. 12, Ἀκραφιεύς saepius in titulo Ulrichsii p. 250 sq. quem v. p. 253 n. 27; Leak. t. II p. 304 not., Lobeck. Patholog. p. 299. V. 4 τὸν ἐπιγίκιον v. ad n. VIII. 29. V. 6 et 8 supplementa dedi ad aliorum titulorum exemplum, n. 1591. b. 23. 43. V. 10 ausus sum τὸν παλαῖον sc. ἀγῶνα i. e. πάλην; idem fortasse latet n. 1625. 12 ἐπιτελῶν τὸν λεγόμενον ΠΑ . . . . ., qui titulus eiusdem urbis Acraephae est. V. 11 poteram etiam Σ]αμίππον, v. Anal. Epigr. p. 155.

VII.

Ad Lebadeam in pariete casae. Edidit Stephani n. 43 et recte ad victores gymnicos retulit.

	ΟΙΟ ΤΙΟ	B]οι[ώ]τιος.
	ΕΝΛΙΣΤΑΛΙΩ	ἄγ]εν[είους] στάδι[ον]
	ΟΙ ΤΙΟ	B]οι[ώ]τιο[ς].

Stephanus Byz. p. 78, 18 Westerm. τὸ ἐθνικὸν Βοιωτὸς λέγεται καὶ Βοιωτίας. C. J. n. 25. 2 Βοιωτίας ἐξ Ἐρχομενοῦ, n. 1591. 22 Δημήτριος Βοιωτίας, et sic etiam scriptores ut Polybius, v. c. V. 62. 65. V. 2 restitui ad n. 1590. 26, n. 1591. 35. De Trophonius s. Basiliis Lebadeae celebratis omnia nota sunt.

B. Ad titulos Boeckhianos.

- N. 1579 minusculis repetiit Leakeus t. II p. 631. Tum Davidoffius in Itinere suo (Petropoli 1839) T. II. p. XXII n. XXII ex novo G. Kramerii apographo, quod accurate confectum prorsus cum exemplo Boeckhii concinit. V. 2 (1580. 2) Διωνύσοι Ahrens. I p. 194. V. 4 (n. 1580. 4) ἀίδοντος idem I p. 171, 189, 190.
- N. 1580 minuscul. Leak. II p. 631.
- N. 1581. 2 AIXANOP Boeckh. Αιχάνωρ, quod L. Dindorfius in Steph. Thes. idem esse censet atque Αιχλήνωρ muris nomen in Batrachomyom. 204, 218. Malo: Νικάνωρ, Ahrens. I p. 182.
- N. 1582 dedit Leak. tab. XV. n. 70 (ubi v. 3 in fine ΙΣ male est pro ΥΣ) et minuscul. t. II p. 457. Ex Corpore Inscr. Gr. sumsit Welcker. Syll. Epigr. Gr. n. 158 p. 203. Is v. 1 cum Leakeo in Mus. Crit. II. 570 scripsit Φορύστας παῖς Ὀτρίλακος, collato nomine Ὀτρήρη. Contra Boeckhii δὲ Τρίλακος, quod quum mihi sic probassem, ut nomen Τρίλαξ cum Τριακαδίων n. 1574. 14 componerem, idem Lobeckio placuisse postea didici ex Patholog. p. 316. Sed Φορύστας num sanum sit dubito. Fortasse Κορύστας fuit; ex litteris Φ et Κ haud raro altera alterius locum in exemplis titulorum minus bonis occupavit. V. 5 de εἰ in ἐπόεισε v. Ahr. I p. 184 et de tempore Letronn. Explication d'une inscription Grecque trouvée dans l'intérieur d'une statue antique de bronze; avec des observations sur quelques points de l'histoire de l'art chez les anciens, Paris 1843, Weil. in Berl. Jahrb. f. w. Kr. 1844 n. 13 p. 103.
- N. 1583 minuscul. Leak. II p. 631. Exposuit de hac inscriptione et de titulo n. 1584 Welcker. Die griech. Tragöed. III p. 1277 sq. V. 1—2 ἀγωνοθετίοντος τῶν Χαριτεισίων: genitivus festi ex more positus est cum verbo ἀγ.; confer, ut Boeotica tantum afferam, n. 1585. 2, n. 1586. 2, n. 1587. 1. Quodsi Rossius in Intelligbl. z. A. L. 1844 n. 80 p. 653 ad tit. Argiv. inedit. v. 7 ἀγωνοθετήσαντα Σεβαστείων structuram genitivi minus usitatam esse scribit, id ad solas

inscriptiones Argivas pertinet C. J. n. 1122 et n. 1123, ubi est accusativus. Genitivus in eiusdem urbis titulo habetur n. 1121. 5. V. 4 ἐνίκωσαν corruptum videtur Ahrensis quoque I p. 186. V. 8 Leakei scriptura ΕΙΡΩΛΙΑΣ suadet, puto, ut scribatur Εἰρώδας, quod est n. 1574. 25, coll. Boeckh. p. 758. b, Ahr. I p. 184, quamquam is p. 194 iota subscriptum in dubium vocat; vide ad tit. n. I. 3. V. 18 malo Ἀγέλοχος, ut Ἀγέδικος n. 1564. 4.

N. 1584 minusc. Leak. II p. 632. De nomine Ἐξακέστης v. 23 et 49 v. Anal. Epigr. p. 142. V. 37 τὸν νεμητὸν ἀγῶνα τῶν Ὁμολῶων: νεμ. suspectum mihi est de corruptela; crediderim designationem aliquam temporis additam fuisse, v. infra ad n. 1587. 3. V. 31 Καβίριχος: Weiskeus Prometh. p. 441 n. 7 huius tituli memor duplicem nominis Κάβειρος explicationem proposuit.

N. 1585 Welcker. l. l. p. 1282 sq. V. 1 ἐπὶ — ἀγωναθετοῦντι et v. 2 ἐπ' ἀρχοντι: dativi exempla aetate posteriore aliquoties leguntur, tit. Tithor. IV. 27 ἐπ' ἀρχοντι Ἑλλανείκῳ Mus. Rh. 1843 p. 556, ἐπὶ — ἐπάρχῳ Ἀγύπτου Letronn. Recueil n. XVI, ἐπὶ — χιλιάρχῳ ib. n. XL, Plutarch. de genio Socrat. 7 τῆς ἐπὶ Πρωτεῖ βασιλεύοντι γραμματικῆς. Similiter οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων et οἱ ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, inter quae quod intercedere discrimen Kruegerus docet Griech. Sprachl. II p. 304 adn. 4, id ad ea quae attuli referri vix potest.

N. 1586 minusc. ap. Leak. II p. 493; eiusdem apographum tab. XVIII n. 80, ubi pro A est Δ et Θ pro Θ, versum primum, omisso A priore, sic positum habet, ut Γ sit super primo O v. 2, H v. 1 alterum super C v. 2. V. 3 in fine Leak. ΙΩΝ, v. 5, ubi lineolam habet super ΑΥΡ, omittit Ω et Α v. 6 et puncta ib. et v. 12, 21, 25. V. 8 addit post Μουσέρωτος: 7 (v. 12), quo signo patrem filio cognominem fuisse indicatur, v. Boeckh. C. J. I p. 613. b. V. 12 Αιβάνου: idem nomen est n. 4114. 1 v. III p. 107. V. 16 male Leak. Θ pro Ε. V. 13 et 33 idem dedit Κόλων Ἀντιοχεύς ut Franckius ad Richteri Inscr. p. 513 coll. πατρῶν patronus, G. Dindorf. in Steph. Thes. IV. 6. 1770 A; sed aut cum Boeckhio scribendum Κολωναντιοχεύς, aut, quod videtur praestare, Κολων(ός) Ἀντιοχεύς cum Franzio ad n. 4472. 2 Κολων(ός) Λαοδικεύς v. III p. 221. a; add. n. 2811. b. 2 v. II p. 1113. b τῶν ἐν Κολωνείᾳ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνων. Plene n. 3969. 7 Ἀπολλωνιατῶν Ἀγκίων Θρακῶν Κολωνῶν v. III p. 54. b, et n. 3970. 4.

N. 1587 Leak. tab. XI n. 50. a. Ibi exordium v. 1 idem est quod reliquorum, ut A sit

super II v. 2. V. 2 extr. 1 deest. V. 3 optime ΤΩΝΤΡΙΕΤΗΡΩΝΣΩΤΗΡΙΩΝ
 τῶν τριετηρῶν Σωτηρίων. V. 4 πολέμου: Mithridatici ex Leakei quoque sen-
 tentia v. II p. 302. V. 11 L. ΕΝΚΩΜΙΩΛΟΓΙΚΩ prorsus ut ex Walpolio
 Boeckhius. Qui quod correxit ἐγκωμ[ο]λογικῶ sc. ποιήματι, placuit compluribus,
 ut L. Dindorfio in Steph. Th. III. 1. 119. A et Welckero l. l. p. 1283, et v.
 Osann. Syll. p. 346. Sed nescio an praestet interpretari elementa tradita: ἐγκω-
 μίω λογικῶ „encomio prosa oratione conscripto“, v. Passow. Lex. et Steph. Th.
 V. 2. 351. D. V. 12 nomini Καρισότιμος comparo Σαμανδρότιμος C. J. n.
 3603. 6. V. 16 Leak. bene ΠΑΡΩΛΙΟΣ.

Subiungit idem l. l. n. 50 b („at Kharditza in the Church of St. George“),
 quo titulo n. 1587 (n. 50. a) continuatur.

VIII.

ΩΣΙΜΕΝΗΣΣΩΣΙΚ 665

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

ΕΡΟΚΛΗΣΣΩΚΛΕΟΥΣΟΠΟΥΝ

ΚΙΘΑΡΩ . . . . ΕΡΟΣ

20 Η . . . ΤΗ . . . . ΡΩΝ

ΓΟΡΓΥΠΠΟΣΗΥ . . . ΟΥΧΑΛΚΙΛΕΥΣ

ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ

ΚΛΕΩΝΚΡΑΤΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ

ΚΩΜΩΔΩΝΙΕΡΟΣ

25 ΠΟΙΗΤΗΣΤΡΑΓΩΔΙΩΝ

ΔΙΟΓΕΝΗΣΘΕΟΔΟΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ

ΠΟΙΗΤΗΣΚΩΜΩΔΙΩΝ

ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΘΕΣΠΙΕΥΣ

ΤΟΝΕΗΙΝΙΚΙΟΝ

30 ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΘΕΣΠΙΕΥΣ

ΤΟΝΟΠΛΑΙΤΗΝΑ.ΟΤΟΥΤΡΟΠΑΙΟΥ

ΥΜΠΙΧΟΣΑΡΙΣΤΙ.ΟΥΘΗΒΑΙΟΣ

ΠΑΙΟΥ

Σ[ωσιμένης] Σωσικ[λέους] — κράτους ·

κιθαριστής

Ἐροκλῆς Σωκλέους Ὀπούνης ·

κιθαρῶ[δος] ἱερός ·

20 π[οιη]τῆ[ς] Σανίρων ·

Γόργιππος Πυθίου Χαλκιδεύς·
 τραγῳδός
 Κλέων Κράτωνος Θηβαῖος·
 κωμῳδῶν ἱερός·
25 ποιητῆς τραγωδιῶν
 Διογένης Θεοδότου Θηβαῖος·
 ποιητῆς κωμῳδιῶν
 Πρώταρχος Πρωτογένους Θεσπιεύς·
 τὸν ἐπινίκιον
30 Πρώταρχος Πρωτογένους Θεσπιεύς·
 τὸν ὀπλίτην ἀπὸ τοῦ τροπαίου
 Ὀλύμπιος Ἀριστίδου Θηβαῖος·
 τὸν διανλον ἀπὸ τοῦ τροπαίου.

Tituli n. 1587 versus extremus est ἄψωδός, unde conicias eius artificis nomen iam haberi v. 16: Σωσιμένης. Intercidisse tamen nonnulla arbitror. Nam inter ἄψωδόν et κιθαριστήν (v. 17) poni solent ἀνλήτης et ἀλωδός: n. 1583. 13, 15, n. 1584. 11, 13, n. 1585. 10-11, n. 1586. 15-19). Quare versus quatuor lacuna hausti videntur esse: ὁ δεῖνα (rhapsodus). | ἀλητής | ὁ δεῖνα. | ἀλωδός | Σωσιμένης. Id nomen est hominum Teniorum ap. Herodotum VIII, 82 et in C. J. n. 2338. 77. Citharistam (v. 17) sequitur κιθαρωδός v. 19 ex more: n. 1583. 17. 19, n. 1584. 15. 17. V. 18 dedi Ἴεροκλῆς; nomen Ἴεροκλῆς frustra exemplis n. 3140. 13 ΕΡΟΚΛΗΣ et n. 3637. 1 ΕΡΟΚΛΕΑ (editor Ἴεροκλ.), aut lectione ΕΡΟΛΟΤΟΥ n. 564. 2 (Boeckh. Ἡροδότου), formisve Ἐρόδαμος C. J. n. 1752. 4 et Ἐρόδιππος n. 4303 f 1 et i 16 v. III p. 158 tueri studueris. Nam pro Ἐροδάμω, licet Leakeus quoque Tr. in the n. Gr. n. 39 habeat E, scribendum esse puto Ἡροδάμω: Leak. l. l. n. 99. II. 5 (ἱερομημονούντων) Βοιωτῶν Ἡροδάμου —. Neque Ἐρόδιππος sanum videtur esse, nisi forte statui potest, idem nomen esse atque Ῥόδιππος sed singulari pronuntiatione ab initio vocali ε auctum. Κιθαρωδός, si recte supplevi, ἱερός v. 19 et κωμῳδῶν ἱερός v. 24 conferendi videntur cum ἱεράλης, ἱεροκῆρυξ, ἱεροσαλπιστής, κιθαρωδός ἱεροεικής n. 2813. 7. Tum notabile est, nomina κιθαρωδοῦ ἱεροῦ et κωμῳδοῦντος ἱεροῦ desiderari. Eo indicatur, nisi fallor, eius generis artifices illo anno de praemiis non certasse, quum alias solerent. Quodsi forte dixeris, Gorgippum v. 21 et Diogenem v. 26 binas retulisse victorias, huic opinioni vel v. 28 et 30 obstant.

V. 20 supplevi ad n. 1584. 23. Gorgippus novum drama satyricum in certamen dedit (Welcker. l. l. p. 1278). Hic ut n. 1584 drama satyricum praecedit tragoediam, prorsus ab ea emancipatum, Welcker. p. 1281. Ὑποκριτής autem ποιητοῦ Σατύρων, qui habetur n. 1584. 26, hic deest ut histriones scriptorum tragoed. et comoed. Atque etiam n. 1585. 18 solus est σατυρογράφος. Nimirum hi poetae fabulas suas ipsi recitabant. V. 22 et 24 de tragoedo et comoedo Welckeri sententiam (p. 1278 sq.) amplector, qui n. 1583, n. 1584 et n. 1585. 12 (τραγωδὸς παλαιᾶς τραγωδίας) actores illos interpretatur, qui agendis veterum fabularum partibus vel personis inter se certaverint. Ab ὑποκριτῇ vero, qui ubique in his catalogis cum poeta novarum fabularum coniunctus reperitur, eo differebant, quod quum is ea quae poeta scripserat recitare et agere deberet, tragoedi contra et comoedi veterem aliquam fabulam ad suam artem ostendendam ipsi eligebant usuique suo adoptabant. Quare τραγωδός sive τραγωδὸς παλαιᾶς τραγωδίας aliquanto plus praestabat quam ὑποκριτής s. ὑποκριτής καινῆς τραγωδίας. V. 23 Κλέων videtur ex posteris esse rhapsodi n. 1583. 12 Κράτων Κλίωνος Θειβεῖος (n. 1580. 3 αἰδωνος Κράτωνος ell. Boeckh. p. 763. b.). V. 24 κωμωδῶν (cui iota de meo addere nolui, vid. v. 25. 27, n. 1584. 20. 22. 28. 32. 46. 48. 50) pro κωμωδός probari videtur titulo n. 2759. III. 1, quamquam illud magis est ex usu inscriptionum Boeotiarum. V. 25 ποιητῆς τραγωδιῶν et v. 27 π. κωμωδιῶν novis a se factis fabulis certabant. Idem sunt n. 1585 π. καινῆς κωμωδίας v. 13 et π. κ. τραγ. v. 15. Ceterum hos artifices in hoc titulo scriptos fuisse, sagaciter Welckerus p. 1283 coniecerat. Ad v. 28 et 30 conf. n. 1631. 2, ubi Protarchi pater aut filius aut aliquis certe cognatus honoratur: Πρωτογένην Πρωτάρχον. V. 29 ut n. VI 4 τὸν ἐπινίκιον sc. ὕμνον, Steph. Thes. III. 6. 1712. Τὰ ἐπινίκια κωμωδός est n. 1583. 25, τ. ἐ. κωμωδιῶν ποιητῆς n. 1584. 50. V. 31 τὸν ὀπλίτην: n. 1591. b. 55 (ἄνδρας) τ. δ., n. V. 8 ὀπλειτοδρόμους. Plene Pindarus Isthm. I. 23 ἐν τῷ ἀσπιδοδούποισιν ὀπλίταις δρόμοις, Pausan. VI. 13, 1 ἐν τῇ στήλῃ οὐκ εἶναι πω τοῦ ὀπλοῦ τὸν δρόμον; conf. Krause Die Gymn. u. Agon. d. Hell. I. 353 sq. Boettiger. Amalth. I p. 60. Τρόπαιον, a quo currendi initium fiebat, victoriam ex Mithridatis copiis relatam (n. 1587. 3) testatum fuerit. V. 33 pro τὸν δίαυλον (Krause p. 345) poteram etiam τὸν δόλιχον, id. p. 347. V. 32 Ὀλίμπ. v. ad n. II. 9. Ἀριστίδης Theb. est n. 1611. 4 et 5. N. 1588 Leak. tab. VI n. 31 et minusc. II p. 132, Kramer. ap. Davidoff. tab. XXV n. XXV. Uterque omnibus locis habet Γ et Kram. κ. V. 1 in utroque exemplo

bene est *ΛΕΒΑΣΣΕΙΩΝ*, quod iam a Pocockio oblatum Ahrensus I p. 205 alteri scripturae *Λεβαδειέων* praetulerat. *Ἀνέθειαν* v. Ahr. I p. 211, II p. 525; tit. n. X. 1. Ib. scrib. *Τρεφονίου* Ahr. I p. 194. V. 2 *νικάσαντες* Leak. et Kramer; conf. Ahr. I p. 212. Tum genuinum *ΠΓΑΣΙΗ* *ἑπτασίη* unus Leakeus habet; idem Ahrensus ex Pocockii *ΠΑΣΙΗ* exsculpsit I p. 204 not. 5, II. p. 522. N cum reliquis Kramerus. V. 3 recte Leak. *ΦΛΑΡΧΙΟΝΤΩΝ*, Ahrens. II p. 516. Tum Leak. pro *ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ : ΜΥΤΩΝΟΣ* (Pocock. *ΑΥΤΩΟΣ*) *Μίτωνος* quod Ahrensis sanum est visum II p. 521, et habetur *Μίτων* Neptuni fil. ap. Stephan. Byz. *Μυτιλήνη*. Verum tamen quum praeter Sponium, Whelerum et Koehlerum Kramerus quoque lectionem *ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ* praebet, hic certe Leakeum, cuius viri fides plerumque certissima est, errasse arbitror.

N. 1590 Unger. Theb. Paradox. p. 464 ex libro Matrit. CXIV affert v. 1 *μελαντίου*, v. 3 *ὁμολόγου*, quae nullius usus sunt. Tum v. 7 *Μίρωνος* pro vulg. *Μίρ.*, et id quidem fortasse recte. Contra v. 19 *Ἰουλιάδης* spernendum mihi visum est Anal. Epigr. p. 161; adde exemplis nominis *Οὐλιάδης* Ross. Inscr. Ined. n. 87. 3. V. 33 lib. Matr. *δημητριεὺς πάλην*. V. 25 *Ἀπολλόδωρος* *Ἀπολλοδώρον Κυζικηνός*; idem videtur esse in Rossii titulo Myconio n. 145. 22 *Ἀπολλόδωρος Κυζικηρός*; cognominis civis sed Aglaophontis f. est C. J. n. 1780; de scriptore A. Cyz. confer Marquardt. Cyz. u. s. Gebiet p. 173.

CLASSIS TERTIA

DII DEDICATA ET ACTA DE SERVIS NUMINI DONATIS VEL VENDITIS.

A. Tituli qui non sunt in Corp. Inscr.

IX.

C opis, magna tabula lapidea in ecclesia proph. Eliae. Edidit Ulrichs. l. l. p. 203—4.

ΑΡΧΑΝΑΡΙΣΚΑΠΙΩΝΟΣ ΤΟΝ ΟΥΙΟΝ
ΚΗΠΤΩΙΣ ΚΡΑΤΩΝΟΣ
ΦΛΩΝΑΤΟΝ ΑΣΕΛΦΙΟΝ
ΤΥΣΘΙΥΣ

Ἀρχανδρῆς Καπίωνος τὸν οὐδὶόν
 κῆ Πτωῖς Κράτωνος
 Φίλωνα τὸν ἀδελφιδόν
 τῆς θῆς.

Litterarum formas paulo antiquiores in lapide conspici credibile est, ξ pro Σ, κ pro Κ etc. Stemma vero hoc prodit:

Κράτων — Αρχανδρῆς Καπίωνος
 |
 Φίλων, Πτωῖς.

Crato, eo tempore, quo positus est hic titulus, diem supremum iam obierat. De usu nominis Boeotio v. n. VIII. 23, C. J. n. 1580. 3, n. 1583. 12, n. 1608 e 15, 16, h 36, 39, n. 1609. 4, n. 1613. 4, Plutarch. Quaest. Sympos. I. 4. Ἀρχανδρῆς : Ἀδρηλία Μενανδρῆς n. 2843. 2, 4, 8. Frequentius nomina mulierum in ἀνδρα exeunt: Ἀνσάνδρα Thesp. Plutarch. Amator. 2. Καπίωνος est Κηπ., Plutarch. de musica 6, Κῆπις Anal. Epigr. p. 221. Cum nomine Πτωῖς cf. Ὁμολογῆς in tit. Rossii ined. Anthedon. De οὐδὶόν et τῆς θῆς v. Ahrens. II p. 520.

X.

Ad Acraephiam in ruderibus oraculi Apollinis Ptoi supra fontem, qui ἡ Περδικόβρυσσις vocatur, marmor quadratum, cuius singula latera ternorum sunt pedum; crassitudinem habet palmae. In eo tribus foraminibus triangulus efficitur, qui olim excipiendo tripodi aereo inserviebat. Lapidem, cuius dimidia fere pars obruta humi latebat, protraxit Ulrichsius, qui postquam situ muscoque purgavit, in uno laterum palmarium inscriptionem detexit IV versuum, quam quum prius in Graecia edidisset, Germanice versam repetiit l. l. p. 238 et minusculis Graecis p. 247 ann. 3.

1. Βοιωτοὶ Ἀπόλλωνι Πτωῖοι ἀνέθιαν, ἄρχοντος Βοιωτοῖς Φιλοκόμω Ἀτιγενεῖω Θεισπιεῖος,
2. ἀφεδριατενόντων Ἐμπεδοκλεῖος Ἀθανοκρητίω Ταναγρήω, Πούθωνος Ἀυτομειδεῖω Ἐρχομενίω,
3. Ἱπποτίωνος Φαστυμειδοντίω Κορώνειος, Ἐπιφάλτιος Μαχωνίω Θειβήω, Νικίωνος Γρυλλίωνος Πλαταεῖος,
4. Ἀριστοκλεῖος Ἀγασίω Ἀνθαδονίω, Σάωνος Θεοτιμίω Θεισπιεῖος, μαντενομένω Ὠνημάστω Νικολαῖω Θεισπιεῖος.

Tripus κατὰ μαντείαν (v. 4) dedicatus fuisse videtur: conf. n. 1593. Ita Boeoti Dodonam quoque tripodam quotannis donarii loco mittebant, Meier. de theor. p. XXIII (Halis 1837), O. Mueller. Orchom. p. 385 et in Boettigeri Amalth. v. I. p. 123 sq. 131. Nomina Ἀντιγενεῖω, Ἐπιφάλιος et Γυλλίωνος non prorsus conspicua esse, annotavit editor p. 247, qui titulum a communi Boeotorum brevi post Thebas restitutas (Ol. 116. 1) scriptum esse censuit p. 238. De dialecti ratione conf. Ahrens. II p. 521. Eidem patronymica, quae exeunt in εῖος v. 1 et 2, admodum dubia videntur esse p. 527, nec minus diphthongus in *Ἐαστυμειδοντίω*. Sed quum Ulrichsium summa diligentia titulos transcribere solitum fuisse, multis exemplis constet, equidem aegre crediderim, virum egregium, licet inscriptio difficilis fuerit lecta nec nomen Ἀντιγενεῖω satis certum esse dicatur, ter iota temere intrudendo peccavisse. Cum Ἀντιγενεῖω et Ἀυτομειδεῖω confero n. 1593. 2 μαντεῖαν, quod Ahrensius I p. 185 ab inaudito μαντεῖς repetit; et videndum puto, num forte in tanta verborum μέδομαι et μῆδομαι affinitate iuxta Ἀστομέδων in usu fuerit Ἀστυμήδων sive boeotice Ἀστυμείδων, quemadmodum habentur Ἀνδρομέδης ap. Thucyd. V. 42, ΑΡΙΣΤΟΜΕΛΗΣ C. J. n. 2601. 1 v. II p. 435, ΝΙΚΟΜΕΛΟΥ n. 2279. 3 ex apogr. Tourneforti, Ἀλκιμέδης Pap., quum multo frequentiora sint nomina in μῆδης terminata.

V. 1 de archonte v. ad n. II. 1. Ib. Θεισπιεῖος (v. 4) legitur etiam n. 1593. 9 teste Ulrichsio p. 188 n. 6; conf. Anal. Epigr. p. 93. 3 (p. 248), ubi tamen iam male formam ΕΠΕΙΣΚΕΥΑΣΕΝ C. J. n. 1460 tuitus esse mihi videor, quum Lebasius quoque fasc. I p. 12 n. 3 ΕΠΕΣΚ. praebeat. V. 2 ἀφεδριατεύοντες ex more sunt septem, ut n. 1593. 5, Boeckh. p. 729 a—b. V. 2 Ἀθανοκριτίω: Diog. Laert. IX. 34 Ἀθηνόκριτος pat. Democriti. Ib. Ταναργήω Ahr. I p. 520. V. 3 Ἰπποτίων tyrothetae est vitium; noli formam Ἰκκος afferre: ΗΠΗΛΑΡΧΙΑ n. 1642. Ad Ἐπιφάλιος v. Ahrens. II p. 516, Gies. p. 349 sqq. V. 4 Σάωνος: n. 1575. 6 Lebad., Pausan. IX. 40, 1 Acraeph., Σάωνδας n. 1574. 4 Cop. Sed homo Plataeensis, rerum scriptor, Ψάων nominatus fuit, non Σάων, v. Westermann. ad Voss. de Histor. Gr. p. 493 n. 42. Fit vero Σάων a σάος ut Σόων (C. J. n. 2476. p. 53 v. II p. 1089) a σόος, Boeckh. Ueb. die v. II. v. Prokesch in Thera entdeckt. Inschr. p. 94. Μαντενομένω: n. 1593. 15. Tum Ὀνυμάστω scribendum esse, iam Ahrensius vidit II p. 518. 521. Νικόλαος, sed Acraeph., est ap. Leak. t. XII n. 53 s. ap. Ulrichs. p. 249 n. 24.

XI.

Lebadeae, Leak. tab. VII. n. 33, minusc. v. I p. 130.

ΝΕΩΝΦΑΣΚΩΙ

Νέων Φασκώ[ν]δασ

ΑΓΩΝΘΕΤΕΙ

ἀγωνοθετεί[σας]

ΤΑΒΑΣΛΑΕΙΑ

τὰ Βασίλειά

Το ΕΛΗΘΟΧΡΙΣ τὸ ἐλληγορισ[τείριον]
 5 ANΘΘΕΙΚΕΤΟΙ ἀνέδειξε τοῖ [Αἰ]
 Τοῖ ΒΑΣΙΛΕΥΚ τοῖ Βασιλε[τ] κ[ῆ] κ[ῆ]
 ΓΟΑΙ πόλι :

Titulum pugna Leuctrica recentiorem esse, vel mentio τῶν Βασιλείων docet, quae post illam instituta sunt, Diod. Sic. XV. 53. De dialecto in universum v. Ahrens. II p. 521. V. 1 Νέων est, non Νίων, Ahr. p. 518. Eum Lebadensem fuisse, recte inde colligere mihi videor, quod patria non est addita. Κλίον Νίωτος eiusdem urbis civis ex mea coniectura habetur n. 1575. 8. Tum Φάσκωτος cum Leakeo Ahrensius scripsit II p. 516. Mihi supplementum placuit amplius, non propterea quod nomen Ἀσκώνδας aliquoties legitur (Aristoph. Vesp. 1191, 1383 c. schol., Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος Diog. Laert. VI. 85), nominis Ἀσκων exemplum desidero — eo enim argumento nihil efficitur — sed quod Ἀσκώνδας καὶ Νέων οἱ Βραχύλλου πρόγονοι ap. Polyb. XX. 5, 5 aliqua cognatione cum Neone agonothea videntur coniuncti fuisse. Ex his hominibus, qui ἦσαν οἱ μάλιστα τότε μακεδονίζοντες, manifesto pater fuit Ἀσκώνδας, filius Νέων, Boeotorum aliquando Ἰπαρχος (Polyb. §. 8), nepos Βραχύλλης, post proelium ad Selasiam commissum ab Antigono Lacedaemoni praefectus (Pol. §. 12). Eisdem postea a rege Philippo quoque omni modo adiutos esse, scriptor tradit §. 13, unde κατηγορήσαντο τοὺς ἐν ταῖς Θήβαις αὐτοῖς ἀντιπολιτευομένους καὶ πάντας ἠνάγκασαν μακεδονίζειν, πλὴν τελέως ὀλίγων τινῶν. Quodsi vel ex his verbis non sine probabilitate coniecero, Thebanos illos fuisse, eadem patria altero quoque argumento comprobatur. Nam qui Neo a Romanis securi percussus esse narratur, quod eo auctore Boeoti societatem cum Perseo iunxissent (Liv. XLV. 31, Polyb. XXVII. 1 et 2), is, et ipse Macedonum partes secutus more a maioribus tradito (Polyb. XX. 5, 14 τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν τὴν Νέωνος τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ τῆς πρὸς Μακεδόνας συστάσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπιδόσεως), proavum videtur habuisse Neonem, avum Brachyllen, patrem Ascondam II, qui filium ex suo avo Neone I nominavisset:

Ἀσκώνδας	}	Polyb.
Νέων		
221 a. Ch. Βραχύλλης		
Ascondas		
168 a. Ch. Νέων		Polyb. Liv.

Jam vero quum Neo ille iunior a Livio Thebanus appelletur, quid de antiquiore eiusque patre et filio statuendum sit, apertum est. At, inquit, Neonem agonothetam videri

Lebadensem fuisse, supra ipse concessisti. Nimirum non affirmo, eum eundem esse atque Neonem Ascondae fil. Polybianum; sed cognatione tantum aliqua agnothetam ad Thebanam familiam pertinuisse suspicor. Addo, Neonem aliquem Thebanum haberi etiam n. 1652. 4, Copensem n. 1574. 21.

V. 3 de diphthongo in *Βασιλεία* (n. 1515 a 15, b 13 p. 704. b, p. 771. b) v. Ahr. II p. 519. V. 4 Leakeus: *τά ἐληροχριστήριον* s. *χριστον* s - *χρίστιον*. In primum ipse statim incideram, diphthongum tamen pro *η* posui. Nam quum Dorienses v. c. *δικαστήριον* et *ἐπικροτήριον* dixerint (Ahrens. II p. 145), Boeotos in similibus *ει* habuisse, consentaneum est. Confer autem praeter nomina *χριστήριον* (Suid.), *ποτήριον*, *θυμιατήριον*, *ἀποθήκηριον* Pausaniam IX. 39, 6 *ἐλαίω χρίουσι* et Pollucem III. 154 *ἐλαίω χρίσασθαι*, quamquam hic quidem codex *χρήσασθαι* habere dicitur; locum vero Diogenis Laert. V. 71, ubi Budaei coniectura est *ἐλαιοχριστίαν*, pro manuscriptorum lectione *ἐλαιοχρησίαν*, commemorasse hic satis habeo. De oleo in gymnasiis dari solito v. Krause Die Gymn. u. Agonist. d. Hellen. I p. 189 adn. 15, O. Jahn. ad Persium p. 224, Anal. Epigr. p. 96. V. τοῦ Διῦ (ut n. 1568. 4, Ahr. I p. 171, non *Δι Φι*.) τοῦ Βασιλεῖ: Boeckh. I p. 704. b, p. 779. b. Deus ut Lebadeae sic Pari colebatur, C. J. n. 2385. Τοῦ: Ahrens. II p. 520.

XII.

Thebis in ara marmorea sub cymatio. Debeo E. Curtio.

ΘΕΟΚΩΡΕΡΜΑΙΩΛΑΡ Ξ
ΓΟΤΕΛΛΑΟΝΙΕΜΓΥΛΗΘ

Θεοκώ Ἐρμαίω ἰάρο[ια]
Ποτειδά[ω]νι ἐμπυλή[ο]ι.

De nomine eius quae dedicat dubites; coniicias *Θεοκλώ*, ut sunt *Μεγακλώ* ap. Clement. Alex. p. 19 Syll., *Χαρικλώ* schol. Paris. Apoll. Rhod. I. 554, *Εὐκλώ* C. J. n. 2199. Certe nomina *Δικώ* n. 1794 i v. II p. 983 a, *Μίκκος*, *Μίκκη*, *Μίκκων*, *Πόκκας* Stephani n. 44, Welcker. Mus. Rhen. 1842 p. 215, *Φιλόκκας* n. 15, 15 (Curt. An. Delph. p. 96) et *Μόλυκκος* Curt. n. 49 ad probandum *Θεοκώ* nullius sunt usus. Tum notabilis est diphthongus in *Ἐρμαίω* servata, quum v. 2 habeatur *ΕΜΠΥΛΗΘ*; vid. ad n. II. 20. V. 2 *Ποτειδά[ω]νι*: *τ* pro *σ* veteris est Boeotismi; conf. Ahrens. I p. 173 n. 5 et p. 189, a quo formam *Ποτειδάων* contra Herodiani scripturam *περὶ μονήρ. λέξι. 11, 8 (ει)* Corinnae bene restitutam esse, noli propter hanc inscriptionem negare. *Ἐμπυλή[ο]ι* fuerit an *ἐμπυλή[ω]* nescio; de *οι* v. Ahr. I p. 194, II p. 520. Sed sive hoc sive illud praefers, est pro *ἐμπυλαίω*, quod Curtius quoque vidit: *Ἀρτεμῖς ἐμπυλή* Orph. Argon. 900; *Ὀργα Παλλάς, ἥ τ' ἀγγιπτολις | πύλαισι γείτων* Aeschyl. S. c. Th. 501, *Παλλάς ἥ πνλαιμάρως* Aristoph. Equit. 1172; *Μαῖα πνλαιμάρως* Stesichor. fr. 44 in Bergk. Poet. Lyr. p. 645; *Ceres πνλαία* Lobeck. Paralip. 342. n. 35; *Ἐρμῖς προπίλαιος* n. 4301. 5, *πνλη-*

δόκος hymn. in Mercur. 15, Goettling. in Mus. Rhen. 1842 p. 169. Nec omittam θεοὺς πρὸ πόλεως in titulis saepe commemoratos, v. Boeckh. C. J. v. II p. 605 ad n. 2963 c. Thebanus vero Neptuni cultus ex Hesiodo et Aeschylo constat; scut. Hercul. 104

καὶ ταύρεος Ἐρνοσίγαιος,

ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόλῃα, quorum verborum sententiam inde explicandam Cuperus censet (Observ. III. 16 p. 337 ed. Lips.), quod murorum urbis cuiuscunque fundamenta deus ille tueatur. Nam muros Thebanos Marti sacros fuisse: Iliad. IV. 407 τείχος Ἄρειον. Apud Aeschylum autem v. 122 sqq. ita precatur chorus virginum ὦ Ὁ Ἰππιος | ποντομέδων ἄναξ ἰχθυόβολος | μαχανᾷ Ποσειδᾶν | ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν διδοῦ, in quo memineris Thebas fuisse φιλαρμάτους; v. interpr. ad Pindari Olymp. VI. 85.

XIII.

Lebadeae in sepulcro titulus a. 1833 repertus est. Edidit Stephani n. 48 cl. p. 71, qui a Naumo acceperat.

ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΧΙΑΣ ΑΜΦΙΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΣ ΜΟΝΗΚΑ

ΧΑΡΟΓΙΝΟΣ ΕΜΠΕΔΟΤΤΙΣ

5 ΕΧΕΣΘΕΝΕΙΣΕΡΜΑΙ

Παράμονος, Νομοκράτια,

Ἀ[ρ]χίας, Ἀμφία,

Ἐπικράτεις, Μονήκα,

Χαρο[π]ίνος, Ἐμπεδοττίς,

5 Ἐχέσθeneis Ἐρμαῖ.

Stephani v. 5 scribendum esse ratus Ἐρμαῖ, titulum iis illustrari arbitratur quae Pausanias retulit IX. 39, 7: (eum qui descensus est in Trophonii specum) ἄγουσιν ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὴν Ἐρκωναν ἀγαγόντες δὲ ἐλαίῳ χρίουσι καὶ λούουσι δύο παῖδες τῶν ἀστῶν ἕτη τρία πον καὶ δέκα γεγονότες, οὓς Ἐρμαῖς ἐπονομάζουσιν. Probavit eam interpretationem E. Curtius in Zeitschr. f. Alterth. 1845 p. 78. At sic quinque haberemus camillos, quum de duobus tantum periegetes loquatur. Et quid iam de mulieribus alteri columnae inscriptis statuamus, de quibus editor nihil pronunciauit? Sed non dubito, quin dedicatorius sit titulus, eiusdemque generis atque is quem deinceps n. XIV. edam. V. 1 Παράμονος vid. ad n. V. 5. V. 3 ausus sum ῥῶ inserere; Archiae, praeter polemarchum Thebanum e Xenophonte et Plutarcho notum, non pauci inter Boeotos habentur: C. J. n. 1570. 6. 31 Orop., n. 1574. 10 Cop., n. 1604. 1 Leuctr., n. 902. 1 cl. n. 1542. 3 Tanagr., tit. Ross. Corón. 6 Minus credible mihi est, in lapide fuisse: Ἀ[ρ]χίας, cuius nominis Chaeronen-

sem vide ap. Plutarch. Quaest. Symp. II. 10. V. 3 Ἐπικράτεις: n. 1570. a. 2 ἱερῆος τοῦ Ἀμφιαρέου Ἐπικράτου. Κράτεις est in tit. Ross. Theb. Ad Χαροπίου v. 4 conf. n. 1570. 1, n. 1608 d. 7. V. 5 Ἐχ. v. Pap. lex. et tit. Lamien. Stephan. n. 20. 5 s. Curt. An. Delph. p. 14 in fine. Ex mulieribus, virorum fortasse uxoribus, Νομοκράτεια boeotice est pro Νομοκράτεια: Εὐκράτεια n. 1591. 5, Ἀνσικράτεια n. 1675. b. 1 ex emendatione Boeckhii, Καλλικράτεια (Pap.), Πολυκράτεια n. 375. 2, n. 1109. 1. 2, n. 1718. 2, Σωκράτεια tit. Anaph. in Kunstbl. 1836 n. 19 s. C. J. n. 2481. c (ubi v. 2. . Ο . . ΣΑΓΟΠΕΛΑΣ fortasse Ἀκ[ο]σαγορείας fuit cl. n. 2436. b.), Σωκρατέα Lobeck. Patholog. p. 42. n. 50, Νικοκράτεια Ahrens. II p. 188. V. 2 Ἀμφία descendit ab Ἀμφίος. V. 3 nomen Μονήρα componendum videtur cum Μάληκος (C. J. n. 611, tit. antiqu. Ther. 1. b ap. Franz. El. Ep. Gr. p. 52) i. e. Μάλακος, v. L. Dindorf. in Steph. Thes. s. v. et Schneidewin. Goett. Gel. Anz. 1844 p. 936; Lobeck. Patholog. p. 323. Quamquam non ignoro, esse qui nomen Μάληκος radicem Phoeniciam habere censeant; vid. Ross. Inscr. In. III p. 2. V. 4 nomen Ἐμπεδοτίς repero ab Ἐμπεδοτος, Ἐμπεδος, Ἐνπέδων n. 1609. 1: Βίος, Βιοτος ad n. II. 20, Lobeck. Patholog. 382, (Βέοτις? Pap.), φίλος Φίλοτος, νέος νεοτίος Νεοτίς Pap.; Ἐμπεδο — est in tit. Ross. Coron.

XIV.

Lebadeae. Edidit Stephani n. 49, minusc. p. 71. Misit etiam Rossius Boeckhio; in eius tamen apographo singula verba versum faciunt.

MENEKPATHESMOSXIONOSATH
NAIOSERMI

Rossius recte ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ; idem in fine v. 2 iota addit.

Μενεκράτης Μοσχίωνος Ἀθη-
ναῖος Ἐρμῆ.

Menecrates nomen est in Attica admodum frequens: C. J. n. 121. 2, n. 172. I. 45, n. 196. I. 11, n. 273. 9. 11, n. 664. 2, n. 659. 5, Boeckh. Seurkund. XVII. b. 54. Μοσχ. n. 814. 2.

XV.

Orchomeni (Scripu); dedit G. Kramerus ap. Davidoff. n. XXIII p. XXII.

ΕΑΥΤΩΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΙΟΥΕΡΜΗΚΑΙΜΙΝΥΑ

Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν] ἑαυτῶν γυμνασίαρχον
οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου Ἐρμῆ καὶ Μινύα.

Minyam cultum aliquem apud Orchomenios habuisse, primum, quod sciam, hoc titulo comprobatur. De illo v. Mueller. Orch. p. 134. 138. 481. Ἐρμῆς est ἐναγάντος. Sup-

plementum v. 2. exempli causa posui: C. J. n. 2140 a 1. v. II p. 1015 a οί ἐκ τοῦ γυμνασίου στεφανοῦσι Φρασισθέην, tit. Leak. Tr. in the north. Gr. n. 153 „at Túrnavo“ (v. Iem. C. J. n. 1766): Οἱ νεανίσκοι Πε[τ]ραῖον Φιλοξενίδου Μητροπολίτην γυμνασιαρχήσαντα.

XVI.

„Ad Lebadeam, ad dextram Hercynae ripam in monte soli opposito loco aprico“ C. Goettlingius, qui primus edidit in Narratione de oraculo Trophonii, Jenae 1843, p. 7. Tum ex suo apographo Stephani n. 47 p. 71. Habet etiam Boeckhius a Rossio a. 1833 missum.

ΔΙΟΝΥCΩΕΥCΤΑΦΥΛΩΙ Διόνω Εὐσταφύλω
ΚΑΤΑΧΡΗCΜΟΝΑΙΟC κατὰ χρησμόν Διός
ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ Τροφώνιον.

V. 1 ab init. elementum Δ quod reliqui non habent, solus Stephani praebet, fortasse de coniectura; idem W, quum Ω sit apud Goettlingium et Rossium. Ibid. in fine A Goettl., W Steph. ΩI Ross. Probatur autem hoc elemento A, formam vocalis Ω fuisse W; nam A quod videre sibi visus est Goettlingius, restat de W. V. 2 formam elementi μῦ ab Rossio petii.

Goettlingius suam secutus lectionem v. 1 interpretatur: Διονύσω (boeot. pro Διονύσου) εὐσταφύλα κατὰ χρησμόν Διός Τροφώνιον, adhibito Photio in lex. Δύσιοι τελεταί· αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόνητες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φηγόντες εἰς Τροφώνιον, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διονύσου Ἀρσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποιτικός· ὡς Ἀριστοφάνης δέ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων Ἄμπελον. Sed haec nihil, arbitror, ad Dionysum Eustaphylum pertinent, nec εὐσταφύλα genitivus est boeotius. Στάφυλος dei et Ariadnae filius est ap. schol. Apoll. Rhod. III. 997, amasius ap. schol. Aristoph. Plut. 1021, ubi cf. Hemsterhuys. Εὐστάφυλος vinitor Alciph. III. 22.

V. 2 κατὰ χρησμόν: κατὰ μαντείαν n. 1593. 2, v. Franz. Elem. Epigr. Gr. p. 335, 8. Δία autem Τροφώνιον longe diversum esse ab Jove Rege (n. XI. 5), contra atque Ulrichsius statuērit, alio loco se monstraturum esse Stephani asseruit p. 71. Interim de oraculo v. Bergk. Comm. de reliq. com. Att. ant. p. 315 et, quem Kayserus affert ad Philostrat. v. I p. 197, Creuzer. in Münch. Gel. Anz. 1838. 197.

XVII.

Thebis „on the steps of the Eastern Tower“ Leak, tab. X n. 42.

ΝΤΩΝΕΙΣΙCΘ
ΠΙΕΡΙΑΝCΥΝΤΕΛΟΥΝ

ΙΕΥΣΙΠΠΟΥΤΟΜΗΡΟΞΕΝΟ
 ΕΛΥΤΩΝΔΙΟΝΥΣΩΛΑΡΕΘΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
 5 ΕΥΝΟΛΑΣΗΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΕΤΟΥΣ
 ΤΕΧΝΙΤΑΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΟΝΘΕΟΝΕΥΣΕΒΕΛΑΣ

[Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυ-
 σον τεχνιτῶν] τῶν εἰς Ἴσθμὸν
 καὶ] Πιερίαν συντελοῦν[των τὸν δεῖνα
 Ζευξίππου τὸμ πρόξενον] καὶ εὐεργέτην

5 ἑαυτῶν Διονύσου, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
 εὐνοίας, ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς τε τοὺς
 τεχνίτας, καὶ τῆς εἰς τὸν θεὸν εὐσεβείας.

Basi statuae haec insculpta fuisse, apertum est, conf. n. 1600, n. 3072. De artificum Dionysiacorum collegiis v. Letronne *Recherch. p. serv. à l'hist. de l'Ég.* p. 380, *Recueil d. Inscr. Gr. et Lat. de l'Ég.* p. 390 (quamquam βασιλισταί, qui ibi dedicant, vix pro histrionibus ex arte quaestum facientibus haberi possunt, sed potius thiasotae fuerint), C. J. n. 4081 v. III. p. 101. b, Welcker. d. griech. Tragöed. p. 1303 sq.; *Spec. Onom. Gr.* p. 117.

V. 2 — 3 inter Ἴσθμὸν et Πιερίαν fortasse plura quam καὶ exciderunt; nam praeterquam quod hoc ipsae lacunae in lapide suadent, parum est credibile, artifices qui in Isthmo stationem habebant simul Pieriae tam longo locorum intervallo seiunctae adscriptos fuisse. Certe ubi unum idemque collegium pluribus terris addictum reperitur, eae terrae sibi vicinae sunt: C. J. n. 3067 et n. 3068. A τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου (v. Boeckh. v. II p. 687. a), n. 3068. C οἱ ἐν Ἴσθμῷ καὶ Νεμέῃ τεχνίται. Quapropter vide num fuerit: τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν εἰς Ἴσθμὸν καὶ τῶν εἰς Πιερίαν συντελούντων: sic duo habentur collegia, in unum sodalitiū tum coniuncta, ubi festis quibusdam temporibus, puto Heracleis (C. J. n. 3067. 20 p. 659. b) potissimum, ad fabulas agendas Thebis congregata erant. Certum autem est, plura collegia in unam aliquam urbem confluere solita fuisse, quum festa maiora celebrabantur. Ita n. 3067 A et n. 3068 A est τὸ κοινὸν τ. π. τ. Δ. τ. τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου καὶ τῶν περὶ τὸν καθηγμένον Διόνυσον, ubi Boeckhius p. 657. a — b docuit, alios proprie fuisse τοὺς ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου τεχνίτας, alios τοὺς περὶ τὸν καθηγμένον Διόνυσον.

V. 2 εἰς Ἴσθμὸν certum est, arbitror, supplementum: n. 3068 C. v. II p. 661 dogma habetur τῶν ἐν Ἴσθμῷ καὶ Νεμέῃ τεχνιτῶν, factum illud in Cratonis auletae honorem. Hic vero iam emendari potest titulus Boeckhii n. 1689. 11 INONTIONTECHNITONTΩNEIΣIΣM. N, ubi quum olim acquiescens in coniectura editoris εἰς Ἰσμήνιον, proposuissem τὸ
 **

κο]λὸν τῶν τεχνιτῶν τῶν εἰς Ἴσθμιον [συντελούντων (Spec. Onom. Gr. p. 117), nunc scribendum esse video εἰς τὸν Ἴσθμόν, titulosque n. 1689 et n. 3068. C supparis fere aetatis esse suspicor. De verbi συντελεῖν usu confer praeter allata l. l. Wytttenbachii Indicem Graecit. in Plut. et Xenoph. Hellen. VII. 4, 12. At, inquit, nullae fuerunt histrionum partes in Isthmiis: Lucian. Ner. 9 Ἴσθμοῦ νόμον κειμένον μήτε κομφοδίαν ἀγωνίζεσθαι μήτε τραγωδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγωδοῖς νικᾶν καὶ παρῆλθεν εἰς ἀγῶνα, Welcker. l. l. p. 1284 n. 103. Nimirum Luciano auctori non locupletissimo (Jacob. Characterist. Luc. p. 137) fidem denegandam esse, et inscriptiones docent et theatri mentio a Pausania facta II. 1, 7; eiusdem aedificii rudera a Clarkeo detecta Krauseus commemorat, Die Pyth. Nem. u. Isthm. p. XXI. V. 3 Περίαν: cogitandum videtur de Olympiis et scenicis agonibus Jovi et Musis Dii celebrari solitis, v. Diod. Sicul. XVII. 16, Welcker. p. 1277 n. 87, Kraus. Olymp. p. 80 sq. 215 sq. V. 4 nomen ipsius proxeni desideratur. Ζευξίππου: ad n. II. 17. Ib. τὸμ πρόξενον καὶ εὐεργέτην scripsi ex usu probavique Meiero, cui merito plurimum in hoc genere tribuitur, Allgem. Litt. Zeit. 1844 p. 1320. Proxenos plerumque eos dici constat, qui in ea civitate cuius cives essent commodis alterius reipublicae consulerent, quae proxeniae honorem illis detulisset. Praeterea alterum proxenorum genus erat eorum, qui non a civitate nominabantur cuius res aliquo modo curabant, sed a sua ipsorum patria. Ita fieri Spartaē solebat, ubi teste Herodoto VI. 57 a regibus proxeni creabantur, quorum procuratio in hospitalitate tuenda potissimum versabatur. Idem fere institutum Delphis fuisse, ubi saepe tam multi peregrini excipiendi erant, Meierus l. l. p. 6 sagaciter ex locis quibusdam qui sunt in Euripidis Ione et Andromache collegit. Neque aliter de proxeno Thebano collegii artificum Dionysiacorum statuendum videtur. Qui homo aut iubente aliquo Thebanorum magistratu id in se receperat, ut hospitio publico histriones, quoties Thebas convenissent, exciperet, aut, quod credibilis est, petentibus ipsis artificibus id dederat vel sua sponte fecerat; nam etiam sic eorum proxenus, i. e. privatus peregrinorum hospes, dici potuit, v. Meier. p. 7. Manifestum vero est, tale sodalitium non habuisse quod praeter nomina προξένου καὶ εὐεργέτου filio Zeuxippi deferret. In formulis solemnibus (v. 5—7) v. 6 τε loco positum est non suo. Accuratius is qui titulum concinnavit, dedisset ἀρετῆς τε ἔνεκα καὶ εὐνοίας, ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς τοὺς τεχνίτας, καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τὸν θεόν. Sed ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς τε τοὺς τεχνίτας dictum est tanquam sequeretur tantum modo καὶ τὸν θεόν et praegressa iam supra verba essent εὐσεβείας ἔνεκα simul cum illis: ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας. Hyperbaton particulae non dissimile haberetur in titulo Attico, quem Clarissens edidit (Explicatur inscriptionum Graecarum par, Lugd. Bat. MDCCCXL) v. 13 p. 20 et p. 21: ἀγαθὸν ὃ, τι δίνεται[ποιῶ || ν διατελεῖ] τε ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ || ασ τοῦ (leg. ἐκάστου) Ἀθηναίων, si haec ita in lapide scripta fuisse credi posset.

XVIII.

Thebis ara inversa prope domum quandam in parte urbis inferiore ad occidentem. Litteras pollicem altas et accurate insculptas esse epistola G. Kramerus mihi significavit, qui ap. Davidoffium edidit p. XXIX n. XXXI. Arae formam ibi delineatam repetere hic non licuit.

ΕΥΚΙΟΣ ΜΟΜΜΙΟΣ ΛΕΥΚΙΟΥ

ΤΡΑΤΗΓΟΣΥΛΑΤ ΜΑΙΩΝ

ΤΟΙΣΘΕ

Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου

στρατηγός ἕπατος Ῥωμαίων

τοῖς θεοῖς.

Thebani ante expugnatam Corinthum ἐκλιπόντες πανδημεὶ τὴν πόλιν ἔρημον τελέως κατέλιπον, Polyb. XL. 3, 10. Postea „Thebae quoque et Chalcis, quae auxilio (Achaëis) fuerant, dirutae sunt,“ Liv. epit. LII. Non prorsus tamen deletas esse, et hic titulus et Pausaniae verba fidem faciunt VII. 16, 5 : πόλειον ὄσαι Ῥωμαίοις ἐναντία ἐπολέμησαν τείχη ὁ Μόμμιος κατέλυε καὶ ὄπλα ἀφηρεῖτο. Ad v. 2 cf. C. J. n. 1325. 1 Τίτον Τίτου Κοῦγκτιον στρατηγὸν ἕπατον Ῥωμαίων, n. 1770. 1, Polyb. XVIII. 29, 5, Plutarch. Tit. c. 10, quem Boeckhius attulit v. I. p. 625, interpretatus idem v. II p. 979. b: belli dux consul; Perizon. Animadv. Hist. p. 37 Harles.

XIX.

Ad Thespias in vico qui nunc Baia appellatur. Marmor est pro limine portae ecclesiae recentioris. Edidit Stephani n. 58; conf. p. 74 — 5.

ΦΙΛΕΙΝΟΣ ΜΟΝΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΛΑΣ ΥΙΟΣ

ΑΓΩΝΟΘΕΤΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΤΟΝ Ε

ΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ Τῷ ΠΡΟΝΑΪΩ ΘΥ

ΡΩΜΑΤΑ ΤΑ ΕΚ ΤῶΝ ΙΔΙΩΝ ΤΟΤΕΙΣ

5 ΝΕ ΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

Φιλείνος Μόνδωνος καὶ Ἀρχέλας υἱὸς

ἀγωνοθετῶν ἀνέθηκεν τὸν ἑ-

ρωτα καὶ τὰ ἐν τῷ προναίῳ θυ-

ρώματα ἐκ τῶν ἰδίων, τό τε ἰε-

5 ρὸν ἄπα]ν ἐπεσκεύασεν.

V. 1 litterae quatuor extremae minores sunt reliquis. Recentem tituli aetatem et formae elementorum monstrant et scriptura nominis *Φιλῆϊνος*, v. Welcker. praef. Syll. Epigr. p. XXXIX, Curt. in Mus. Rhen. 1843 p. 105 ad tit. Thespiens. (*Τ. Φλ. Φιλῆϊνον*). V. 1 Stephani scripsit *Φ. Μόνδοτος καὶ Ἀρχελάου* omisso nomine *υἱός*, quod rarius sane addi solet; additur tamen aliquoties, e. c. ap. Ross. Inscr. In. III n. 230 p. 3. Sed quod deducendum est: cum *Ἀρχέλα* conf. *Ἀριστόλα*, *Νικόλα* alia, Anal. Epigr. p. 161, Lobeck. Patholog. p. 130. *Μόνδων* est ut *Σάνδων*, siquidem hoc pro Graeco haberi potest, v. Pap. et C. J. n. 4401. 1, et *Κίνδων* fluvii nomen ap. Hesychium. De Cupidinis signis apud Thespienses et de Erotidiis v. Winkelmann. ad Platarchi Amator. p. 138 et p. 99. V. 3: C. J. n. 2349. d. 3 *τὸν γὰρ καὶ τὸ προνάιον*, n. 2715. b. 3 *ἐν τῷ προνάῳ τοῦ Σεραπίου*, n. 4401. 3 v. III p. 200. b, Letronn. Recueil d. Inscr. Gr. et Lat. de l'Ég. p. 90 et 125 *τὸ πρόναον*, C. J. n. 71. a. 32 *ἐν τῷ προνηῖῳ* p. 109. b, id. n. 138. 6. 15. 26. 36, n. 142. 5. 17. 21. 38, *Ἀθάνα Προναία* Curt. A. D. n. 45 p. 78, Lobeck. Pathol. p. 477 n. 67, Paralipom. 547, C. J. n. 2125. 3 *τὰς περιναίους στοάς*. V. 4 *TA* oscitantia quadratarum male bis insculptum est. Sic ap. Ross. n. 98. 5 *ΠΡΥΤΑΤΑΝΕΙΣ*; C. J. n. 3915. 32 v. III p. 34. b, n. 3948. 1 p. 42. b, n. 4116. 3 p. 108. b, n. 4268. 4 p. 146.

Sed hic nunc quidem subsistendum est; neque enim ad totam syllogem typis exprimendam satis spatium huic descriptioni scholasticae dari potuit. Quapropter, etsi quid consilii secutus sim satis patere arbitror, tamen ut malevolorum, si qui forte erunt, obtrectationibus occurram, de opellae meae rationibus tum agam explicatius, quam alter sylloges fasciculus paulo amplior aliquando lucem adspiciet. Interim gratias ago viris doctis, qui in concinnando hoc opusculo multis modis mihi praesto fuerunt, sive titulos ineditos mecum communicaverunt, ut Boeckhius et Ern. Curtius, sive libros rariore mihi commodavere, ut Gust. Kramerus, Strabonis editor clarissimus, et Theod. Moebius, Bibl. Univ. Lips. custos, sive consilio me adjuverunt, quod imprimis Joh. Franzius fecit, aliquoties a me consultus. Quorum virorum humanitatem atque benevolentiam ut meritis laudibus praedico, ita lectoris insusurro Orellianum illud (Coll. Inscript. Lat. I p. 497): „solemus omnes errare, quicumque in inscriptionibus explicandis versamur; neque propterea ut acerbius minusque humane a censoribus excipiamur, aequum est.“

Scrib. Portae d. XVI m. Maii MDCCCXLV.

Carolus Keilins.